

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
96/C 180/01	Domstolens udtalelse 2/94 af 28. marts 1996 (Fællesskabets tiltrædelse af konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder)	1
96/C 180/02	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. marts 1996 i sag C-118/94, Associazione Italiana per il World Wildlife Fund m.fl. mod Regionen Veneto, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto) (Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle — jagt — betingelser for medlemsstaternes udnyttelse af adgangen til at fravige direktivets bestemmelser)	1
96/C 180/03	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. marts 1996 i de forenede sager C-171/94 og C-172/94, Albert Merckx og Patrick Neuhuys mod Ford Motors Company Belgium SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Bruxelles) (Varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter — begrebet overførsel — overdragelse af en forhandlerret)	2
96/C 180/04	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. marts 1996 i sag C-192/94, El Corte Inglés mod Christina Blázquez Rivero (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 10 de Sevilla) (Direkte virkning af ikke gennemførte direktiver — Rådets direktiv 87/102/EØF om forbrugerkredit)	2
96/C 180/05	Domstolens dom af 12. marts 1996 i sag C-441/93, Panagis Pafitis m.fl. mod Trapeza Kentrikis Ellados AE m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Polimeles Protodikio, Athen) (Selskabsret — direktiv 77/91/EØF — ændring i en banks aktiekapital — direktivets artikel 25, stk. 1, og artikel 29, stk. 3, har direkte virkning — misbrug af beføjelser)	3

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 180/06	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 14. marts 1996 i sag C-275/94, Roger van der Linden mod Berufsgenossenschaft der Feinmechanik und Elektrotechnik (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Belgiens Hof van Cassatie) (Bruxelles-konventionen — fortolkning af artikel 47, nr. 1 — dokumenter, som skal fremlægges af den part, der begærer fuldbyrdelse — pligt til at fremlægge bevis for, at retsafgørelsen er forkyndt — mulighed for at fremlægge bevis for forkyndelsen, efter at begæringen er fremsat)	3
96/C 180/07	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. marts 1996 i sag C-315/94, Peter de Vos mod Stadt Bielefeld (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Bielefeld) (Fri bevægelighed for personer — værnepligt — social fordel)	4
96/C 180/08	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 14. marts 1996 i sag C-238/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 93/67/EØF — vurdering af risikoen for mennesker og miljøet ved farlige stoffer)	4
96/C 180/09	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. marts 1996 i sag C-239/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — gennemførelse af direktiv 90/385/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktive, implantable medicinske anordninger)	5
96/C 180/10	Domstolens dom af 19. marts 1996 i sag C-25/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for Den Europæiske Union (FAO — fiskerikonvention — stemmeret — medlemsstater — Fællesskabet)	5
96/C 180/11	Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. marts 1996 i sag C-297/94, Dominique Bruyère m.fl. mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Belgiens Conseil d'État) (Veterinærlægemidler — direktiv 81/851/EØF og 90/676/EØF)	6
96/C 180/12	Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. marts 1996 i sag C-335/94, Hans Walter Mrozek og Bernhard Jäger angående prøvelse af en administrativt fastsat bøde (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Recklinghausen) (Sociale bestemmelser inden for vejtransport — undtagelser for køretøjer, der benyttes til renovation)	6
96/C 180/13	Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. marts 1996 i sag C-39/95, straffesag mod Pierre Goupil (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de police de La Rochelle) (Sociale bestemmelser inden for vejtransport — undtagelser for køretøjer, der benyttes til renovation)	7
96/C 180/14	Domstolens dom af 26. marts 1996 i sag C-392/93, The Queen mod H. M. Treasury, ex parte: British Telecommunications plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice, Queen's Bench Division, Divisional Court) (Præjudicielt søgsmål — fortolkning af direktiv 90/531/EØF — telekommunikation — gennemførelse i national ret — erstatningspligt ved fejlagtig gennemførelse)	7
96/C 180/15	Domstolens dom af 26. marts 1996 i sag C-238/94, José García m.fl. mod Mutuelle de prévoyance sociale d'Aquitaine m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal des affaires de sécurité sociale du Tarn-et-Garonne) (Forsikring bortset fra livsforsikring — Rådets direktiv 92/49/EØF — anvendelsesområde)	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 180/16	Domstolens dom af 26. marts 1996 i sag C-271/94, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (Rådets beslutning 94/445/EF — EDICOM — datanet — hjemmel)	8
96/C 180/17	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. marts 1996 i sag C-468/93, Gemeente Emmen mod Belastingdienst Grote Onderneming (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof, Leeuwarden) (Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt B, litra h), og artikel 4, stk. 3, litra b) — levering af byggegrunde)	9
96/C 180/18	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. marts 1996 i sag C-99/94, Robert Birkenbeul GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Koblenz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Rheinland-Pfalz) (Antidumpingtold på import af elektriske motorer)	9
96/C 180/19	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. marts 1996 i sag C-129/94, straffesag mod Rafael Ruiz Bernáldez (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Sevilla) (Lovpligtig motorkøretøjsforsikring — tingsskade forvoldt af køretøjer, hvis fører var spirituspåvirket, undtaget)	10
96/C 180/20	Domstolens dom af 28. marts 1996 i sag C-191/94, AGF Belgium SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Bruxelles) (Protokol vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter — tillægspræmier på motorkøretøjsforsikringer)	10
96/C 180/21	Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. marts 1996 i sag C-272/94, straffesag mod Michel Guiot og Climatec SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal correctionnel d'Arlon) (Arbejdsgiverbidrag — »timbres-fidélité« — »timbres-intempéries« — fri udveksling af tjenesteydelser)	11
96/C 180/22	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 28. marts 1996 i sag C-299/94, Anglo Irish Beef Processors International m.fl. mod Minister for Agriculture, Food and Forestry (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland) (Differentierede eksportrestitutioner — force majeure — forhøjelse — frigivelse af en sikkerhedsstillelse — resolution vedtaget af FN's Sikkerhedsråd)	11
96/C 180/23	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. marts 1996 i sag C-318/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — offentlige bygge- og anlægskontrakter — manglende offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse)	12
96/C 180/24	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 25. april 1996 i sag C-274/93, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — manglende gennemførelse af Rådets direktiv 86/609/EØF — beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål)	12
96/C 180/25	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 25. april 1996 i sag C-87/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Offentlige kontrakter — transportsektoren — direktiv 90/531/EØF)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 180/26	Domstolens dom af 30. april 1996 i sag C-308/93, Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank mod J. M. Cabanis-Issarte (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep) (Social sikring af vandrende arbejdstagere — frivillig pensionsforsikring — en arbejdstagers efterladte ægtefælle — ligebehandling)	13
96/C 180/27	Domstolens dom af 30. april 1996 i sag C-58/94, Kongeriget Nederlandene mod Rådet for Den Europæiske Union (Annullationssøgsmål — bestemmelser om aktindsigt i Rådets dokumenter)	14
96/C 180/28	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 2. maj 1996 i sag C-18/94, Barbara Hopkins m.fl. mod National Power plc, Powergen plc, adciteret British Coal Corporation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division) (EKSF-traktaten — forskelsbehandling af producenter — anvendelse af traktatens artikel 4 og 63 — direkte virkning — EF-traktaten — misbrug af dominerende stilling — traktatens artikel 86 — erstatning for tab som følge af tilsidesættelse af disse bestemmelser — Kommissionens og den nationale domstols respektive kompetence)	14
96/C 180/29	Domstolens dom af 2. maj 1996 i sag C-206/94, Brennet AG mod Vittorio Paletta (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht) (Social sikring — anerkendelse af udarbejdsdygtighed)	15
96/C 180/30	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 2. maj 1996 i sag C-234/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrudssøgsmål — direktiv 92/50/EØF)	15
96/C 180/31	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 2. maj 1996 i sag C-253/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrudssøgsmål — direktiv 92/50/EØF)	16
96/C 180/32	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 2. maj 1996 i sag C-311/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrudssøgsmål — direktiv 92/50/EØF)	16
96/C 180/33	Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 14. marts 1996 i sag C-31/95 P, Sergio Del Plato mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — åbenbart, at appel skal afvises — manglende angivelse af søgsmålsgrunde)	16
96/C 180/34	Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 24. april 1996 i sag C-87/95 P, Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori (CNPAAP) mod Rådet for Den Europæiske Union (Annullationssøgsmål — forordning (EF) nr. 3604/93 om fastlæggelse af definitioner med henblik på gennemførelse af forbuddet mod privilegeret adgang til traktatens artikel 104 A — formaliteten — åbenbart, at appellen skal forkastes)	17
96/C 180/35	Domstolens kendelse af 25. marts 1996 i sag C-137/95 P, Vereniging van Samenwerkende Prijsregelende Organisaties in de Bouwnijverheid m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — konkurrence — vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder — vurdering af overtrædelsens grovhed — åbenbart, at appellen skal forkastes)	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 180/36	Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 28. marts 1996 i sag C-270/95 P, Christina Kik mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Kongeriget Spanien (Forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker — sprog — annullationssøgsmål — fysiske og juridiske personer — retsakter som berører dem umiddelbart og individuelt — åbenbart ugrundet appel)	18
96/C 180/37	Domstolens kendelse af 13. marts 1996 i sag C-326/95, Banco de fomento e Exterior SA mod Amâdio Maurício Martins Pechim m.fl. (Præjudiciel anmodning — afvisning)	18
96/C 180/38	Domstolens kendelse af 20. marts 1996 i sag C-2/96: Straffesag mod Carlo Sunino og Giancarlo Data (Fortolkning af traktatens artikel 48, 55, 59, 60, 66, 86 og 90) ...	18
96/C 180/39	Sag C-120/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. marts 1996 af Finanzgericht Düsseldorf i sagen FRUKO — Handelsgesellschaft mbH mod Hauptzollamt Emmerich	19
96/C 180/40	Sag C-122/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. marts 1996 af Oberster Gerichtshof i sagen Stephen Austin Saldanha og MTS Securities Corporation mod HIROSS Holding Aktiengesellschaft	19
96/C 180/41	Sag C-123/96: Sag anlagt den 17. april 1996 af Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	19
96/C 180/42	Sag C-126/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. marts 1996 af Her Majesty's Court of Session, Skotland, i sagen Marie Brizard og Roger International SA mod William Grant & Sons (International) Ltd m.fl.	20
96/C 180/43	Sag C-127/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. februar 1996 af Tribunal Superior de Justicia de Murcia, Afdelingen for Sociale Sager, i sagen Francisco Hernández Vidal SA mod Prudencia Gómez Pérez, María Gómez Pérez og Contratas y Limpiezas SL	21
96/C 180/44	Sag C-129/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 29. marts 1996 af Belgiens Conseil d'État i sagen ASBL Inter-Environnement Wallonie mod regionen Vallonien	21
96/C 180/45	Sag C-130/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. februar 1996 af Supremo Tribunal Administrativo (Anden Afdeling — told- og skattesager) i sagen Fazenda Pública mod Solisnor-Estaleiros Navais SA	21
96/C 180/46	Sag C-131/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 8. februar 1996 af Bundessozialgericht i sagen Carlos Mora Romero mod Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz	22
96/C 180/47	Sag C-132/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. april 1996 af Pretura di Roma i sagen Stinco Antonio mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)	22

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 180/48	Sag C-133/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. april 1996 af Corte di Appello di Ancona i sagen Finanze dello Stato mod Foods Import Srl	22
96/C 180/49	Sag C-134/96: Sag anlagt den 24. april 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	23
96/C 180/50	Sag C-135/96: Sag anlagt den 24. april 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	23
96/C 180/51	Sag C-136/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 23. februar 1996 af Tribunal de grande instance de Paris i sagen The Scotch Whisky Association mod La Martiniquaise LM, nu Compagnie Financière Européenne de Participation (COFEPP), Aktieselskabet Société Prisunic og selskabet Centrale d'Achats et de Services Alimentaires (CASAL)	23
96/C 180/52	Sag C-137/96: Sag anlagt den 24. april 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	24
96/C 180/53	Sag C-138/96: Sag anlagt den 25. april 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	24
96/C 180/54	Sag C-141/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. marts 1996 af Bundesfinanzhof i sagen Finanzamt Osnabrück-Land mod Bernhard Langhorst	24
96/C 180/55	Sag C-142/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. marts 1996 af Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt München mod Wacker Werke GmbH & Co. KG	25
96/C 180/56	Sag C-143/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. marts 1996 af Bundesfinanzhof i sagen Leonhard Knubben Speditions GmbH mod Hauptzollamt Mannheim	25
96/C 180/57	Sag C-144/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 25. april 1996 af Cour du travail de Bruxelles i sagen Office national des pensions mod M. Cirotti	25
96/C 180/58	Sag C-155/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. april 1996 af Tribunale di Genova — Første Afdeling for Civilsager — i sagen ICAT Food Srl mod Amministrazione delle Finanze	25
96/C 180/59	Sag C-156/96 P: Appel iværksat den 7. maj 1996 af C. Williams til prøvelse af dom afsagt den 7. marts 1996 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-146/94, C. Williams mod Revisionsretten	26
96/C 180/60	Sag C-158/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 25. april 1996 af Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg i sagen Raymond Kohll mod Union des caisses de maladie	26

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 180/61	Slettelse af sag C-327/93	26
96/C 180/62	Slettelse af sag C-120/94	26
96/C 180/63	Slettelse af sag C-145/94	26
96/C 180/64	Slettelse af sag C-294/94	27
96/C 180/65	Slettelse af sag C-310/94	27
96/C 180/66	Slettelse af sag C-20/95	27
96/C 180/67	Slettelse af sag C-33/95	27
96/C 180/68	Slettelse af sag C-230/95	27
96/C 180/69	Slettelse af sag C-256/95	27
96/C 180/70	Slettelse af sag C-318/95	27
96/C 180/71	Slettelse af sag C-374/95	27
96/C 180/72	Slettelse af sag C-381/95	27
RETTEN I FØRSTE INSTANS		
96/C 180/73	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. maj 1996 i sag T-19/95, Adia interim SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Offentlige tjenesteydelsesaftaler — vikarer — bud behæftet med regnefejl — begrundelse for afslag — ingen pligt for den ordregivende myndighed til at kontakte tilbudsgiveren)	28
96/C 180/74	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. maj 1996 i sag T-82/95, Carmen Gómez de Enterría y Sanchez mod Europa-Parlamentet (Tjenestemænd — fritagelse fra stillingen — vedtægtens artikel 50 — den pågældendes mulighed for at forsvare sine interesser)	28
96/C 180/75	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. maj 1996 i sag T-326/94, Konstantinos Dimitriadis mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — bedømmelsesrapport — godtgørelse)	28
96/C 180/76	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. maj 1996 i sag T-153/95, Raymond Kaps mod De Europæiske Fællesskabers Domstol (Tjenestemænd — udvælgelsesprøve — udvælgelseskomité — mundtlig prøve — udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at optage vedkommende på reservelisten — begrundelsespligtens omfang — omfanget af den judicielle prøvelse)	29

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 180/77	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 29. marts 1996 i sag T-24/96 R, U mod Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse ...	29
96/C 180/78	Sag T-42/96: Sag anlagt den 22. marts 1996 af Eyckeler & Malt AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
96/C 180/79	Sag T-44/96: Sag anlagt den 26. marts 1996 af Oleifici Italiani SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	30
96/C 180/80	Sag T-46/96: Sag anlagt den 27. marts 1996 af Whirlpool Sweden AB og Whirlpool SMC Microwave Products Co., Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union	31
96/C 180/81	Sag T-47/96: Sag anlagt den 28. marts 1996 af Syndicat Départemental de Défense du Droit des Agriculteurs (SDDDA) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	32
96/C 180/82	Sag T-48/96: Sag anlagt den 29. marts 1996 af Acme Industry Co., Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union	32
96/C 180/83	Sag T-50/96: Sag anlagt den 12. april 1996 af Primex Produkte Import-Export GmbH & Co. KG, Gebr. Kruse GmbH og Interporc Im- und Export GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	33
96/C 180/84	Sag T-51/96: Sag anlagt den 12. april 1996 af Miwon Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union	33
96/C 180/85	Sag T-52/96: Sag anlagt den 16. april 1996 af Sogecable SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	34
96/C 180/86	Sag T-53/96: Sag anlagt den 16. april 1996 af Syndicat des Producteurs de viande bovine de la Coordination rurale, Syndicat des Producteurs de lait de la Coordination rurale og Philippe de Villiers mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	35
96/C 180/87	Sag T-54/96: Sag anlagt den 17. april 1996 af Oleifici Italiani SpA og F.lli Rubino Industrie Olearie SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	35
96/C 180/88	Sag T-56/96: Sag anlagt den 22. april 1996 af Alberto Maccaferri mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	37
96/C 180/89	Sag T-57/96: Sag anlagt den 22. april 1996 af Livio Costantini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	37
96/C 180/90	Sag T-59/96: Sag anlagt den 25. april 1996 af Jean-Louis Burban mod Europa-Parlamentet	38
96/C 180/91	Sag T-61/96: Sag anlagt den 30. april 1996 af José Francisco Meoro Avilés mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	38

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS UDTALELSE 2/94

af 28. marts 1996

(Fællesskabets tiltrædelse af konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder)

(96/C 180/01)

Ved begæring indgivet til Domstolen den 26. april 1994⁽¹⁾, i henhold til EF-traktatens artikel 228, stk. 6, anmodede Rådet Domstolen om en udtalelse om følgende spørgsmål:

Vil Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af konventionen af 4. november 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »konventionen«) være forenelig med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab?

Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler (refererende dommer), J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón og M. Wathelet, har efter at have hørt førstegeneraladvokaten, G. Tesauro, og generaladvokaterne C. O. Lenz, F. G. Jacobs, A. La Pergola, G. Cosmas, P. Léger, M. B. Elmer, N. Fennelly og D. Ruiz-Jarabo Colomer, afgivet følgende udtalelse:

På fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin har Fællesskabet ikke kompetence til at tiltræde konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

⁽¹⁾ EFT nr. C 174 af 25. 6. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 7. marts 1996

i sag C-118/94, Associazione Italiana per il World Wildlife Fund m. fl. mod Regionen Veneto, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto)⁽¹⁾

(Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle — jagt — betingelser for medlemsstaternes udnyttelse af adgangen til at fravige direktivets bestemmelser)

(96/C 180/02)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-118/94, angående en anmodning, som Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Italien) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Associazione Italiana per il World Wildlife Fund, Ente Nazionale per la Protezione Animali, Lega per l'Ambiente — Comitato Regionale, Lega Anti Vivisezione — Delegazione Regionale, Lega per l'Abolizione della Caccia, Federnatura Veneto og Italia Nostra — Sezione di Venezia mod Regionen Veneto, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 9 i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edward, og dommerne J.-P. Puissochet, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann (refererende dommer) og P. Jann; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 7. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 9 i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle skal fortolkes således, at medlems-

staterne kun har adgang til at fravige det generelle forbud mod jagt på beskyttede arter ifølge samme direktivs artikel 5 og 7 ved foranstaltninger, der tilstrækkeligt udførligt henviser til de forhold, der er nævnt i artikel 9, stk. 1 og 2.

(¹) EFT nr. C 174 af 25. 6. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 7. marts 1996

i de forenede sager C-171/94 og C-172/94, Albert Merckx og Patrick Neuhuys mod Ford Motors Company Belgium SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Bruxelles)(¹)

(Varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter — begrebet overførsel — overdragelse af en forhandlerret)

(96/C 180/03)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-171/94 og C-172/94, angående anmodninger, som Cour du travail de Bruxelles i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, Albert Merckx (sag C-171/94) og Patrick Neuhuys (sag C-172/94) mod Ford Motors Company Belgium SA, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter (EFT L 61, s. 26), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. F. Mancini (refererende dommer), F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn og H. Ragnemalm; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 7. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter skal fortolkes således, at direktivets anvendelsesområde omfatter et tilfælde, hvor et selskab, der er indehaver af en ret til at forhandle automobiler i et bestemt område, indstiller sin virksomhed, og forhandlerretten derefter overdrages til et andet selskab, som overtager en del af personalet og drager fordel af en anbefaling over for kundekredsen, uden at der sker nogen overførsel af aktiver.

- 2) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 77/187/EØF er ikke til hinder for, at en arbejdstager, der er ansat hos overdrageren på overførselstidspunktet, kan rejse indsigelse mod, at hans arbejdskontrakt eller arbejdsforhold overgår til erhververen. Det tilkommer medlemsstaterne at bestemme, hvad der skal ske med arbejdskontrakten eller arbejdsforholdet med overdrageren i en sådan situation. For så vidt arbejdskontrakten eller arbejdsforholdet ophæves som følge af en ændring i arbejdstagerens aflønning, er medlemsstaterne dog i henhold til direktivets artikel 4, stk. 2, forpligtet til at foreskrive, at arbejdsgiveren skal anses for at være ansvarlig for ophævelsen.

(¹) EFT nr. C 233 af 20. 8. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 7. marts 1996

i sag C-192/94, El Corte Inglés mod Christina Blázquez Rivero (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 10 de Sevilla)(¹)

(Direkte virkning af ikke gennemførte direktiver — Rådets direktiv 87/102/EØF om forbrugerkredit)

(96/C 180/04)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-192/94, angående en anmodning, som Juzgado de Primera Instancia n° 10 de Sevilla (Spanien) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, El Corte Inglés mod Christina Blázquez Rivero, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 129 A og artikel 11 i Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (EFT L 42, s. 48), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. Hirsch (refererende dommer), P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray og H. Ragnemalm; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: R. Grass, den 7. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Når der ikke inden for de fastsatte frister er truffet foranstaltninger til at gennemføre Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit, kan forbrugeren ikke med henvisning til direktivet — selv under hensyn til traktatens artikel 129 A

— over for en privat kreditgiver tage retsmidler i anvendelse og for en national ret påberåbe sig mangler ved det løse eller de tjenesteydelser, som er blevet leveret af den, med hvem kreditgiveren har indgået en aftale om eneret til at stille kredit til rådighed.

(¹) EFT nr. C 275 af 1. 10. 1994.

DOMSTOLENS DOM

af 12. marts 1996

i sag C-441/93, Panagis Pafitis m.fl. mod Trapeza Kentrikis Ellados AE m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Polimeles Protodikio, Athen)⁽¹⁾

(Selskabsret — direktiv 77/91/EØF — ændring i en banks aktiekapital — direktivets artikel 25, stk. 1, og artikel 29, stk. 3, har direkte virkning — misbrug af betøjelser)

(96/C 180/05)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-441/93, angående en anmodning, som Polimeles Protodikio, Athen, i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, Panagis Pafitis m.fl., støttet af Investment and Shipping Enterprises Est m.fl., mod Trapeza Kentrikis Ellados AE m.fl., støttet af Trapeza tis Ellados AE (den græske nationalbank) m.fl., at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 25 ff. og 29 i Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, i traktaten nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT 1977 L 26, s. 1), har Domstolen, sammensat af afdelingsformand C. N. Kakouris, som fungerende præsident, afdelingsformændene D. A. O. Edward og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (refererende dommer), C. Gulmann, J. L. Murray, H. Ragnemalm og L. Sevón; generaladvokat: G. Tesouro; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 12. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 25 i Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, i

traktaten nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskaber samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter kapitalen i en bank, der er et aktieselskab, og som på grund af gældsættelse befinder sig i en kritisk situation, kan forhøjes administrativt og uden en generalforsamlingsbeslutning.

2) Offentliggørelse af tilbuddet om fortegningsret i visse dagblade er ikke skriftlig underretning af aktionærer, hvis aktier lyder på navn, i den i artikel 29, stk. 3, tredje punktum, i direktiv 77/91/EØF anførte betydning.

(¹) EFT nr. C 1 af 4. 1. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 14. marts 1996

i sag C-275/94, Roger van der Linden mod Berufsgenossenschaft der Feinmechanik und Elektrotechnik (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Belgiens Hof van Cassatie)⁽¹⁾

(Bruxelles-konventionen — fortolkning af artikel 47, nr. 1 — dokumenter, som skal fremlægges af den part, der begærer fuldbyrdelse — pligt til at fremlægge bevis for, at retsafgørelsen er forkyndt — mulighed for at fremlægge bevis for forkyndelsen, efter at begæringen er fremsat)

(96/C 180/06)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-275/94, angående en anmodning, som Belgiens Hof van Cassatie i medfør af protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Roger van der Linden mod Berufsgenossenschaft der Feinmechanik und Elektrotechnik, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 47, nr. 1, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (EFT 1978 L 304, s. 17), som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltræ-

delse (EFT L 304, s. 1, og — den ændrede tekst — s. 77), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward, og dommerne J.-P. Puissochet, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), C. Gulmann og P. Jann; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: R. Grass, den 14. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 47, nr. 1, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelsager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse skal fortolkes således, at beviset for, at retsafgørelsen er forkyndt, i tilfælde hvor de nationale processuelle regler giver adgang hertil, kan føres efter fremsættelsen af begæringen, herunder også under en appel eller genoptagelsessag, som senere er iværksat af den part, mod hvem fuldbyrdelse begæres, dog således at denne skal råde over en rimelig frist til frivilligt at opfylde retsafgørelsen, og således, at den part, der begærer fuldbyrdelse, skal bære omkostningerne ved enhver unødvendig procedure.

(¹) EFT nr. C 351 af 10. 12. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 14. marts 1996

i sag C-315/94, Peter de Vos mod Stadt Bielefeld (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Bielefeld) (¹)

(Fri bevægelighed for personer — værnepligt — social fordel)

(96/C 180/07)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-315/94, angående en anmodning, som Arbeitsgericht Bielefeld i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Peter de Vos mod Stadt Bielefeld, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. Hirsch, F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn (refererende dommer) og J. L. Murray; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 14. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 7, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet skal fortolkes således, at en arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat, og som arbejder på en anden medlemsstats område, ikke har krav på fortsat indbetaling af bidrag (arbejdsgiver- og lønmodtagerandel) til den supplerende alders- og efterladtepensionsordning for offentligt ansatte med det beløb, som skulle have været indbetalt, såfremt arbejdsforholdet ikke var suspenderet på grund af arbejdstagerens indkaldelse til aftjening af værnepligt, selv om en offentligt ansat statsborger i den pågældende medlemsstat har et lovfæstet krav herpå ved aftjening af værnepligt i denne stat.

(¹) EFT nr. C 380 af 31. 12. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 14. marts 1996

i sag C-238/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(Traktatbrud — direktiv 93/67/EØF — vurdering af risikoen for mennesker og miljøet ved farlige stoffer)

(96/C 180/08)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-238/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Laura Pignataro og Maria Condo Durande) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: Umberto Leanza, bistået af avvocato dello Stato Pier Giorgio Ferri), angående en påstand om at det fastslås, at Den Italienske Republik ved ikke at have vedtaget og givet underretning om de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Kommissionens direktiv 93/67/EØF af 20. juli 1993 om fastsættelse af principperne for vurderingen af risikoen for mennesker og miljøet ved stoffer, der anmeldes i overensstemmelse med Rådets direktiv 67/548/EØF (EFT L 227, s. 9) har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til nævnte direktiv og EF-traktaten, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: R. Grass, den 14. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 8 i Kommissionens direktiv 93/67/EØF af 20. juli 1993 om fastsættelse af principperne for vurderingen af risikoen for mennesker og miljøet ved stoffer, der anmeldes i overensstemmelse med Rådets direktiv 67/548/EØF, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktiv 93/67/EØF.*
- 2) *Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.*

20. juni 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktive, implantable medicinske anordninger, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2. *Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 229 af 2. 9. 1995.

(¹) EFT nr. C 229 af 2. 9. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 14. marts 1996

i sag C-239/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien(¹)

(Traktatbrud — gennemførelse af direktiv 90/385/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktive, implantable medicinske anordninger)

(96/C 180/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-239/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Hendrik van Lier mod Kongeriget Belgien ved directeur d'administration Jan Devadder, angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 90/385/EØF af 20. juni 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktive, implantable medicinske anordninger (EFT L 189, s. 17), navnlig artikel 16, idet det har undladt at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre direktivet, eller subsidiært har undladt at give Kommissionen meddelelse herom, har Domstolen, sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. Hirsch, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler og J. L. Murray (refererende dommer); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 14. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16 i Rådets direktiv 90/385/EØF af*

DOMSTOLENS DOM

af 19. marts 1996

i sag C-25/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for Den Europæiske Union(¹)

(FAO — fiskerikonvention — stemmeret — medlemsstater — Fællesskabet)

(96/C 180/10)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-25/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Jörn Sack) mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: Rüdiger Bandilla og Felix van Craeynest), støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: John E. Collins, bistået af Richard Plender), angående en påstand om annullation af den af Rådet (fiskeri) truffne beslutning af 22. november 1993, hvorved medlemsstaterne tillægges stemmeret i De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation med henblik på vedtagelse af en aftale til sikring af, at internationale bevarings- og forvaltningsforanstaltninger respekteres af fiskerfartøjer på det åbne hav, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissechet og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler (refererende dommer), J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, H. Ragnemalm og L. Sevón; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 19. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Den af Rådet (fiskeri) truffne beslutning af 22. november 1993, hvorved medlemsstaterne tillægges stemmeret i De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Land-*

brugsorganisation med henblik på vedtagelse af en aftale til sikring af, at internationale bevarings- og forvaltningsforanstaltninger respekteres af fiskerfartøjer på det åbne hav, annulleres.

- 2) Rådet betaler sagens omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 90 af 26. 3. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 21. marts 1996

i sag C-297/94, Dominique Bruyère m.fl. mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Belgiens Conseil d'État)⁽¹⁾

(Veterinærlægemidler — direktiv 81/851/EØF og 90/676/EØF)

(96/C 180/11)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-297/94, angående en anmodning, som Belgiens Conseil d'État i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Dominique Bruyère m.fl. mod État belge, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 81/851/EØF af 28. september 1981 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærmedicinske præparater (EFT L 317, s. 1) i den oprindelige affattelse og som ændret ved Rådets direktiv 90/676/EØF af 13. december 1990 (EFT L 373, s. 15), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward, og dommerne P. Jann og L. Sevón (refererende dommer); generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 21. marts 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 4 i Rådets direktiv 81/851/EØF af 28. september 1981 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærmedicinske præparater i den oprindelige affattelse og som ændret ved Rådets direktiv 90/676/EØF af 13. december 1990 skal fortolkes således, at det er forbudt i en medlemsstat at indføre et af direktivet omfattet lægemid-

del med henblik på markedsføring eller anvendelse heraf i medlemsstaten, når de kompetente myndigheder i denne stat ikke forud har givet tilladelse hertil.

⁽¹⁾ EFT nr. C 370 af 24. 12. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 21. marts 1996

i sag C-335/94, Hans Walter Mrozek og Bernhard Jäger angående prøvelse af en administrativt fastsat bøde (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Recklinghausen)⁽¹⁾

(Sociale bestemmelser inden for vejtransport — undtagelser for køretøjer, der benyttes til renovation)

(96/C 180/12)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-335/94, angående en anmodning, som Amtsgericht Recklinghausen (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Hans Walter Mrozek og Bernhard Jäger angående prøvelse af en administrativt fastsat bøde, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4, nr. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport (EFT L 370, s. 1), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward, og dommerne P. Jann (refererende dommer) og L. Sevón; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 21. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Begrebet »køretøjer, der benyttes . . . til renovation« i artikel 4, nr. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport skal fortolkes således, at det omfatter køretøjer, der anvendes til renovationskørsel af enhver art, der ikke er omfattet af særlige bestemmelser, samt til transport af affaldet over en kortere strækning, når dette sker som led i en general tjenesteydelse af almen interesse, der præsteres direkte af det offentlige eller af private virksomheder, der er undergivet tilsyn af det offentlige.

- 2) På områder, der ikke er omfattet af forordning 3820/85/EØF, har medlemsstaterne fortsat kompetence til at vedtage bestemmelser om køretid.

(¹) EFT nr. C 392 af 31. 12. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 21. marts 1996

i sag C-39/95, straffesag mod Pierre Goupil (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de police de La Rochelle)⁽¹⁾

(Sociale bestemmelser inden for vejtransport — undtagelser for køretøjer, der benyttes til renovation)

(96/C 180/13)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-39/95, angående en anmodning, som Tribunal de police de La Rochelle i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Pierre Goupil at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4, nr. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport (EFT L 370, s. 1), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward, og dommerne P. Jann (refererende dommer) og L. Sevón; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 21. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Begrebet »køretøjer, der benyttes ... til renovation« i artikel 4, nr. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport skal fortolkes således, at det omfatter køretøjer, der anvendes til renovationskørsel af enhver art, der ikke er omfattet af særlige bestemmelser, samt til transport af affaldet over en kortere strækning, når dette sker som led i en generel tjenesteydelse af almen interesse, der præsteres direkte af det offentlige eller af private virksomheder, der er undergivet tilsyn af det offentlige.

(¹) EFT nr. C 87 af 8. 4. 1995.

DOMSTOLENS DOM

af 26. marts 1996

i sag C-392/93, The Queen mod H. M. Treasury, ex parte: British Telecommunications plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice, Queen's Bench Division, Divisional Court)⁽¹⁾

(Præjudicielt søgsmål — fortolkning af direktiv 90/531/EØF — telekommunikation — gennemførelse i national ret — erstatningspligt ved fejlagtig gennemførelse)

(96/C 180/14)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-392/93, angående en anmodning, som High Court of Justice, Queen's Bench Division, Divisional Court i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, The Queen mod H. M. Treasury, ex parte: British Telecommunications plc, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1990 om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 297, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D. A. O. Edward og J.-P. Puissochet samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), C. Gulmann og J. L. Murray; generaladvokat: G. Tesouro; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 26. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) En medlemsstat kan ikke ved gennemførelsen af Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1990 om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation fastlægge, hvilke teletjenester der falder uden for direktivets anvendelsesområde i henhold til artikel 8, stk. 1, idet denne beføjelse tilkommer ordregiverne selv.
- 2) Afgørelsen af, om betingelsen i artikel 8, stk. 1, i direktiv 90/531/EØF om, at »andre virksomheder frit kan yde den samme tjeneste i samme geografiske område og på vilkår, som i det væsentlige er identiske«, er opfyldt, skal træffes efter en retlig og faktisk bedømmelse, idet der bl.a. skal tages hensyn til alle de pågældende tjenesters særlige kendetegn, eventuelle substituerende tjenester, prisvilkårene, ordregiverens dominerende stilling på markedet og eventuelle loubestemte begrænsninger.

- 3) *En medlemsstat, der ved gennemførelsen af direktiv 90/531/EØF i national ret selv har fastlagt, hvilke tjenester fra en ordregiver der er undtaget fra direktivet i henhold til artikel 8, har ikke efter fællesskabsretten pligt til at betale erstatning til ordregiveren for den skade, som denne måtte have lidt som følge af den således begåede fejl.*

(¹) EFT nr. C 287 af 23. 10. 1993.

DOMSTOLENS DOM

af 26. marts 1996

i sag C-238/94, José García m.fl. mod Mutuelle de prévoyance sociale d'Aquitaine m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal des affaires de sécurité sociale du Tarn-et-Garonne)(¹)

(Forsikring bortset fra livsforsikring — Rådets direktiv 92/49/EØF — anvendelsesområde)

(96/C 180/15)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-238/94, angående en anmodning, som Tribunal des affaires de sécurité sociale du Tarn-et-Garonne (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, José García m.fl. mod Mutuelle de prévoyance sociale d'Aquitaine m.fl., at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT L 228, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissechet og G. Hirsch, samt dommerne F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann og H. Ragnemalm; generaladvokat: G. Tesauo; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 26. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) skal fortol-

kes således, at socialsikringsordninger som de i hovedsagen omhandlede ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 92/49/EØF.

(¹) EFT nr. C 304 af 29. 10. 1994.

DOMSTOLENS DOM

af 26. marts 1996

i sag C-271/94, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union(¹)

(Rådets beslutning 94/445/EF — EDICOM — datanet — hjemmel)

(96/C 180/16)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-271/94, Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Gregorio Garzón Clariana, Johann Schoo og José Luis Rufas Quintana) mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtiget: Georgios Kremliis) angående en påstand om annullation af Rådets beslutning 94/445/EF af 11. juli 1994 om datanet mellem administrationer til brug i forbindelse med statistikker over udveksling af goder mellem medlemsstater (EDICOM) (EFT L 183, s. 42), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm og L. Sevón; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 26. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Rådets beslutning 94/445/EF af 11. juli 1994 om datanet mellem administrationer til brug i forbindelse med statistikker over udveksling af goder mellem medlemsstater (EDICOM) annulleres.

2) Virkningerne af de beslutninger, Kommissionen allerede har vedtaget på grundlag af den annullerede beslutning, opretholdes, indtil en beslutning med den rette hjemmel er trådt i kraft.

3) Rådet betaler sagens omkostninger.

4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT nr. C 316 af 12. 11. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 28. marts 1996

i sag C-468/93, Gemeente Emmen mod Belastingdienst Grote Onderneming (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof, Leeuwarden)(¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt B, litra h), og artikel 4, stk. 3, litra b) — levering af byggegrunde)

(96/C 180/17)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-468/93, angående en anmodning, som Gerechtshof, Leeuwarden (Nederlandene) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Gemeente Emmen mod Belastingdienst Grote Onderneming, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 13, punkt B, litra h), sammenholdt med artikel 4, stk. 3, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann og M. Wathelet; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 28. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Det er overladt til medlemsstaterne at definere udtrykket »byggegrund« i den forstand, hvori det anvendes i artikel 13, punkt B, litra h), sammenholdt med artikel 4, stk. 3, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag. Følgelig tilkommer det ikke Domstolen at præcisere, i hvilket omfang en ubebygget grund skal være byggeomdnet for at kunne betragtes som en byggegrund i direktivets forstand.

(¹) EFT nr. C 43 af 12. 2. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 28. marts 1996

i sag C-99/94, Robert Birkenbeul GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Koblenz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Rheinland-Pfalz)(¹)

(Antidumpingtold på import af elektriske motorer)

(96/C 180/18)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-99/94, angående en anmodning, som Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Robert Birkenbeul GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Koblenz, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3019/86 af 30. september 1986 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Rumænien, Sovjetunionen, Tjekkoslaviet og Ungarn (EFT L 280, s. 68), og Rådets forordning (EØF) nr. 864/87 af 23. marts 1987 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Sovjetunionen, Tjekkoslaviet og Ungarn, og om endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told (EFT L 83, s. 1), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet (refererende dommer), og dommerne J. C. Moitinho de Almeida og C. Gulmann; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 28. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 3019/86 af 30. september 1986 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Rumænien, Sovjetunionen, Tjekkoslaviet og Ungarn og Rådets forordning (EØF) nr. 864/87 af 23. marts 1987 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Sovjetunionen, Tjekkoslaviet og Ungarn, og om endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told, skal fortolkes således, at de alene omfatter import af standardiserede, flerfasede elektriske motorer, som er komplette eller færdige.

(¹) EFT nr. C 132 af 14. 5. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 28. marts 1996

i sag C-129/94, straffesag mod Rafael Ruiz Bernáldez (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Sevilla)⁽¹⁾

(Lovpligtig motorkøretøjsforsikring — tingsskade forvoldt af køretøjer, hvis fører var spirituspåvirket, undtaget)

(96/C 180/19)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-129/94, angående en anmodning, som Audiencia Provincial de Sevilla i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Rafael Ruiz Bernáldez at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EFT 1972 II, s. 345), af Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 (EFT 1984 L 8, s. 17), og af Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 (EFT L 129, s. 33), begge om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward, og dommerne J.-P. Puissechot (refererende dommer), J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 28. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse skal fortolkes således, at aftalevilkårene for en lovpligtig forsikring, uanset artikel 2, stk. 1, i Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, ikke må indeholde bestemmelse om, at forsikringsselskabet i visse tilfælde, og navnlig såfremt føreren af køretøjet var spirituspåvirket, ikke er forpligtet til at erstatte den person- og tingsskade, det forsikrede køretøj forvolder tredjemand. Aftalevilkårene for den lovpligtige forsikring kan derimod lovligt indeholde bestemmelse om, at forsikringsselskabet i sådanne tilfælde kan iværksætte regres over for forsikringstageren.

⁽¹⁾ EFT nr. C 188 af 9. 7. 1994.

DOMSTOLENS DOM

af 28. marts 1996

i sag C-191/94, AGF Belgium SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Bruxelles)⁽¹⁾

(Protokol vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter — tillægspræmier på motorkøretøjsforsikringer)

(96/C 180/20)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-191/94, angående en anmodning, som Tribunal de première instance de Bruxelles i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, AGF Belgium SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 3 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, J.-P. Puissechot (refererende dommer) og G. Hirsch samt dommerne F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 28. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 3 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter skal fortolkes således, at obligatoriske afgifter som f. eks. tillægspræmier på motorkøretøjsforsikringer, der bidrager til at finansiere almennyttige organisationer, er omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde.
- 2) Bestemmelsen i protokollens artikel 3, stk. 3, skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på obligatoriske afgifter som f.eks. tillægspræmier på motorkøretøjsforsikringer, som generelt bidrager til at finansiere almennyttige organisationer, og som ikke udgør modydelse for en bestemt tjenesteydelse.
- 3) Bestemmelsen i protokollens artikel 3, stk. 2, skal fortolkes således, at den heri omhandlede efterbetaling eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter skal ske i forbindelse med enhver form for indkøb, herunder levering af tjenesteydelser, som er nødvendige for, at Fællesskaberne kan udføre deres opgave, og hvis pris

overstiger den beløbsgrænse, der er fastsat i den relevante lovgivning.

(¹) EFT nr. C 233 af 20. 8. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 28. marts 1996

i sag C-272/94, straffesag mod Michel Guiot og Climatec SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal correctionnel d'Arlon)(¹)

(Arbejdsgiverbidrag — »timbres-fidélité« — »timbres-intempéries« — fri udveksling af tjenesteydelser)

(96/C 180/21)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-272/94, angående en anmodning, som Tribunal correctionnel d'Arlon (Belgien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Michel Guiot og Climatec SA, som civilretlig ansvarlig arbejdsgiver, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 59 og 60, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward (refererende dommer), og dommerne P. Jann og L. Sévon; generaladvokat: G. Tesauero; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 28. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 59 og 60 er til hinder for, at en medlemsstat pålægger en virksomhed, der er etableret i en anden medlemsstat, og som midlertidigt udfører arbejdsopgaver i den første stat, en forpligtelse til at betale arbejdsgiverbidrag til »timbres-fidélité« og til »timbres-intempéries« for de arbejdstagere, der har været beskæftiget med dette arbejde, når virksomheden allerede betaler lignende bidrag for de samme arbejdstagere og for de samme arbejdsperioder i den stat, hvor den er etableret.

(¹) EFT nr. C 316 af 12. 11. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 28. marts 1996

i sag C-299/94, Anglo Irish Beef Processors International m.fl. mod Minister for Agriculture, Food and Forestry (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland)(¹)

(Differentierede eksportrestitutioner — force majeure — forhøjelse — frigivelse af en sikkerhedsstillelse — resolution vedtaget af FN's Sikkerhedsråd)

(96/C 180/22)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-299/94, angående en anmodning, som High Court of Ireland i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Anglo Irish Beef Processors International m.fl. mod Minister for Agriculture, Food and Forestry, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen og gyldigheden af Rådets forordning (EØF) nr. 2340/90 af 8. august 1990 om forhindring af Fællesskabets samhandel for så vidt angår Irak og Kuwait (EFT L 213, s. 1) og af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 354/90 af 9. februar 1990 (EFT L 38, s. 34), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. Hirsch, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler og P. J. G. Kapteyn (refererende dommer); generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: L. Hewlett, den 28. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 33, stk. 5, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 354/90 af 9. februar 1990, skal fortolkes således, at når varer som følge af force majeure ikke når frem til deres bestemmelsesland, men udføres til andre tredjelande, hvor eksportrestitutionen er lavere eller ikke findes, er den sikkerhedsstillelse, der fortabes, lig med forskellen mellem det forudbetalte restitutionsbeløb og det faktisk berettigede restitutionsbeløb.
- 2) Gennemgangen af forordning (EØF) nr. 3665/87 har intet frembragt, der kan rejse tvivl om dens gyldighed.

(¹) EFT nr. C 386 af 31. 12. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 28. marts 1996

i sag C-318/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland⁽¹⁾*(Traktatbrud — offentlige bygge- og anlægskontrakter — manglende offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse)*

(96/C 180/23)

*(Processprog: tysk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-318/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Hendrik van Lier og oprindeligt Angela Bardenhewer, derefter Claudia Schmidt, som befuldmægtigede, mod Forbundsrepublikken Tyskland ved Ernst Röder og Gereon Thiele, som befuldmægtigede, angående en påstand om, at det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 71/305/EØF af 26. juli 1971 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT 1971 II, s. 613), som ændret ved Rådets direktiv 89/440/EØF af 18. juli 1989 (EFT L 210, s. 1), da Wasser- und Schifffahrtsamt Emden har indgået en offentlig bygge- og anlægskontrakt om uddybning af den nedre Ems fra Papenburg til Oldersum ved udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida, P. Jann (refererende dommer), L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: R. Grass, den 28. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 71/305/EØF af 26. juli 1971 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 89/440/EØF af 18. juli 1989, da Wasser- und Schifffahrtsamt Emden har indgået en offentlig bygge- og anlægskontrakt om uddybning af den nedre Ems fra Papenburg til Oldersum ved udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

2) *Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 380 af 31. 12. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 25. april 1996

i sag C-274/93, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg⁽¹⁾*(Traktatbrud — manglende gennemførelse af Rådets direktiv 86/609/EØF — beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål)*

(96/C 180/24)

*(Processprog: fransk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-274/93, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Xavier Lewis) mod Storhertugdømmet Luxembourg, angående en påstand om, at det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 25 i Rådets direktiv 84/609/EØF af 24. november 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål, og efter EØF-traktatens artikel 5 og 189 ved ikke at have truffet alle de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme direktivet inden for de fastsatte frister, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. Hirsch (refererende dommer), F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 25. april 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Sagen afvises.*

2) *Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 168 af 19. 6. 1993.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 25. april 1996

i sag C-87/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien⁽¹⁾*(Offentlige kontrakter — transportsektoren — direktiv 90/531/EØF)*

(96/C 180/25)

*(Processprog: fransk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-87/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Hendrik van Lier) mod Kongeriget

Belgien (befuldmægtiget: Jan Devadder, bistået af advokaterne Michel Waelbroeck og Denis Waelbroeck), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1990 om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 297, s. 1), såvel som det ligebehandlingsprincip, som danner grundlag for alle regler om licitationsprocedurer vedrørende offentlige kontakter, idet Kongeriget Belgien i forbindelse med en offentlig kontrakt udbudt af Société régionale wallonne du transport tog hensyn til ændringer, som blev foretaget i et af tilbuddene efter åbningen af disse, idet det under licitationsproceduren anerkendte en tilbudsgiver, som ikke opfyldte kriterierne for udvælgelse i udbudsmaterialet, og idet det antog et tilbud, som ikke opfyldte kriterierne for tildeling af kontrakten i udbudsmaterialet, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward (refererende dommer), og dommerne J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 25. april 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1990 om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, idet Kongeriget Belgien i forbindelse med en offentlig kontrakt udbudt af Société régionale wallonne du transport tog hensyn til oplysninger vedrørende forbruget af brændstof, som virksomheden EMI gav i en supplerende meddelelse af 24. august 1993, dvs. efter åbningen af tilbuddene, idet virksomheden EMI fik tildelt kontrakten på grundlag af oplysninger, der ikke svarer til bestemmelserne i bilag 23 til det særlige udbudsmateriale vedrørende beregningen af denne virksomheds fiktive fradrag for så vidt angår vedligeholdelsesomkostninger til udskiftning af motor og gearkasse, idet der i forbindelse med sammenslutningen af tilbuddene på leverance nr. 4-6 blev taget hensyn til besparelselementer, forelagt af virksomheden EMI, selv om de ikke var anført i udbudsmaterialet eller udbudsbekendtgørelsen, idet elementerne blev anvendt til at udligne de finansielle forskelle mellem de tilbud, der blev prioriteret som nr. 1, og virksomheden EMI's tilbud, der var placeret som nr. 2, og idet visse af virksomheden EMI's tilbud blev antaget under hensyn til disse elementer.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT nr. C 132 af 14. 5. 1994.

DOMSTOLENS DOM

af 30. april 1996

i sag C-308/93, Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank mod J. M. Cabanis-Issarte (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep)⁽¹⁾

(Social sikring af vandrende arbejdstagere — frivillig pensionsforsikring — en arbejdstagers efterladte ægtefælle — ligebehandling)

(96/C 180/26)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-308/93, angående en anmodning, som Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank mod J. M. Cabanis-Issarte, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 (EFT L 230, s. 6), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm og M. Wathelet (refererende dommer); generaladvokat: G. Tesauo; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 30. april 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983, skal fortolkes således, at de kan påberåbes af en vandrende arbejdstagers efterladte ægtefælle med henblik på fastsættelsen af bidragsstatsen for en frivillig forsikringsperiode, der er tilbagelagt i henhold til den medlemsstats alderspensionsordning, på hvis område arbejdstageren har udøvet sin beskæftigelse.

2) Denne dom kan ikke påberåbes til støtte for krav vedrørende ydelser i tilknytning til perioder, der ligger forud for datoen for dens afsigelse, undtagen for så vidt

angår personer, som før denne dato har anlagt sag eller indgivet en tilsvarende klage.

(¹) EFT nr. C 196 af 20. 7. 1993.

DOMSTOLENS DOM

af 30. april 1996

i sag C-58/94, Kongeriget Nederlandene mod Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(Annullationsøsmål — bestemmelser om aktindsigt i Rådets dokumenter)

(96/C 180/27)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-58/94, Kongeriget Nederlandene (befuldmægtigede: A. Bos og J. W. de Zwaan), støttet af Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: G. Garzón Clariana, C. Pennera og E. Vandenbosch), mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: J.-P. Jacqué og G. Houttuin), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: P. Van Nuffel og S. Van Raepenbusch) og af Den Franske Republik (befuldmægtigede: C. de Salins og H. Renié), hvori der er nedlagt påstand om annullation af Rådets afgørelse 93/731/EF af 20. december 1993 om aktindsigt i Rådets dokumenter (EFT L 340, s. 43), af artikel 22 i Rådets forretningsorden, som fastsat ved Rådets afgørelse 93/663/EF af 6. december 1993 (EFT L 304, s. 1), og af adfærdskodeks (93/730/EF) for aktindsigt i Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 340, s. 41), for så vidt som denne må anses for at have retsvirkninger, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: G. Tesauro; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 30. april 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Franske Republik, Europa-Parlamentet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT nr. C 90 af 26. 3. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 2. maj 1996

i sag C-18/94, Barbara Hopkins m.fl. mod National Power plc, Powergen plc, adciteret British Coal Corporation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division) (¹)

(EKSF-traktaten — forskelsbehandling af producenter — anvendelse af traktatens artikel 4 og 63 — direkte virkning — EF-traktaten — misbrug af dominerende stilling — traktatens artikel 86 — erstatning for tab som følge af tilsidesættelse af disse bestemmelser — Kommissionens og den nationale domstols respektive kompetence)

(96/C 180/28)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-18/94, angående en anmodning, som High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division, i medfør af EF-traktatens artikel 177 og EKSF-traktatens artikel 41 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Barbara Hopkins m.fl. mod National Power plc, Powergen plc, adciteret British Coal Corporation, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EKSF-traktatens artikel 4 og 63 samt EF-traktatens artikel 86, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. Hirsch, G. F. Mancini (refererende dommer), F. A. Schockweiler og P. J. G. Kapteyn; generaladvokat: N. Fennelly, justitssekretær: fuldmægtig Lynn Hewlett, den 2. maj 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) EKSF-traktatens bestemmelser, herunder navnlig artikel 4, litra b), og artikel 63, stk. 1, udgør den retlige ramme til imødegåelse af forskelsbehandling udøvet af købere over for producenter, for så vidt angår pris, mængde og andre betingelser ved køb af kul.
- 2) EKSF-traktatens artikel 4, litra b), og artikel 63, stk. 1, skaber ikke rettigheder, som private kan påberåbe sig direkte for de nationale domstole. Derimod kan bestemmelserne i en henstilling udstedt i medfør af artikel 63, stk. 1, i alle tilfælde, hvor de efter deres indhold fremstår som ubetingede og tilstrækkeligt præcise, af private påberåbes direkte for de nationale domstole.
- 3) Kommissionens beslutninger på grundlag af EKSF-traktatens artikel 65 og artikel 66, stk. 7, er i henhold til EKSF-traktatens artikel 14 bindende i alle enkeltheder, og de nationale retsinstanser er bundet af sådanne beslutninger. De nationale retsinstanser kan dog fore-

lægge Domstolen spørgsmål om beslutningernes gyldighed eller fortolkning.

(¹) EFT nr. C 76 af 12. 3. 1994, EFT nr. C 174 af 25. 6. 1994.

DOMSTOLENS DOM

af 2. maj 1996

i sag C-206/94, Brennet AG mod Vittorio Paletta (anmodning om præjudicial afgørelse fra Bundesarbeitsgericht)⁽¹⁾

(Social sikring — anerkendelse af udarbejdsdygtighed)

(96/C 180/29)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-206/94, angående en anmodning, som Bundesarbeitsgericht i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Brennet AG mod Vittorio Paletta at opnå en præjudicial afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 22, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366), som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 (EFT L 230, s. 6), samt fortolkningen og gyldigheden af artikel 18, stk. 1-5, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT 1972 I, s. 149), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, J.-P. Puissochet og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 2. maj 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 22, stk. 1, litra a), nr. ii), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983, skal fortolkes således, at den omfatter en national lovgivning, hvorefter en arbejdstager, der er uarbejdsdygtig, har ret til udbetaling af løn under sygdom i en vis periode, også selv om lønnen først forfalder en vis tid efter uarbejdsdygtighedens indtræden.
- 2) Den fortolkning af artikel 18, stk. 1-5, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/

71, som Domstolen har foretaget i dommen af 3. juni 1992 (sag C-45/90, Paletta, Sml. I, s. 3423), indebærer ikke, at det er forbudt arbejdsgiveren at fremlægge beviser, som i givet fald giver den nationale ret grundlag for at fastslå, at der har været tale om misbrug eller svigagtig adfærd derved, at arbejdstageren ikke har været syg, selv om han har anmeldt en i overensstemmelse med artikel 18 fastslået uarbejdsdygtighed.

(¹) EFT nr. C 275 af 1. 10. 1994.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 2. maj 1996

i sag C-234/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik⁽¹⁾

(Traktatbrudssøgsmål — direktiv 92/50/EØF)

(96/C 180/30)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-234/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Hendrik van Lier) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: Catherine de Salins og Philippe Martinet), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), subsidiært, at den ikke straks har underrettet Kommissionen om sådanne bestemmelser, og at den således har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet og navnlig dettes artikel 44, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edward, og dommerne J.-P. Puissochet, P. Jann (refererende dommer), L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den 2. maj 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Franske Republik har ikke inden for den fastsatte frist sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler og har således tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 44, stk. 1.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT nr. C 229 af 2. 9. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 2. maj 1996

i sag C-253/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland⁽¹⁾*(Traktatbrudssøgsmål — direktiv 92/50/EØF)*

(96/C 180/31)

*(Processprog: tysk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-253/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Claudia Schmidt) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: Ernst Röder og Bernd Kloke), angående en påstand om, at det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), subsidiært, at den ikke straks har underrettet Kommissionen om de trufne foranstaltninger, og at den således har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 189, stk. 3, sammenholdt med direktivets artikel 44, stk. 1, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edward, og dommerne J.-P. Puissochet, P. Jann (refererende dommer), L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den 2. maj 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Forbundsrepublikken Tyskland har ikke inden for den fastsatte frist sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler og har således tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 44, stk. 1.*
- 2) *Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 248 af 23. 9. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 2. maj 1996

i sag C-311/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik⁽¹⁾*(Traktatbrudssøgsmål — direktiv 92/50/EØF)*

(96/C 180/32)

*(Processprog: græsk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-311/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Dimitrios Gouloussis) mod Den

Helleniske Republik (befuldmægtigede: Ioanna Galani-Maragkoudaki og Dimitra Tsagkaraki), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Helleniske Republik ikke har overholdt de forpligtelser, der påhviler den i medfør af EF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1) eller ikke har underrettet Kommissionen herom, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. O. A. Edward, og dommerne J.-P. Puissochet, P. Jann (refererende dommer), L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: R. Grass, den 2. maj 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Den Helleniske Republik har ikke inden for den fastsatte frist sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler og har således tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 44, stk. 1.*
- 2) *Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 315 af 25. 11. 1995.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Anden Afdeling)

af 14. marts 1996

i sag C-31/95 P, Sergio Del Plato mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾*(Tjenestemænd — åbenbart, at appel skal afvises — manglende angivelse af søgsmålsgrunde)*

(96/C 180/33)

*(Processprog: italiensk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-31/95 P, Sergio Del Plato (advokat: Luigi Bonomi) angående appel af kendelse afsagt den 7. december 1994 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-242/94, Del Plato mod Kommissionen (Sml. Pers. II, s. 961), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne kendelse — den anden part i appelsagen er Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Gianluigi Valsesia), som har påstået appellen

forkastet — har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, G. Hirsch (refererende dommer), og dommerne G. F. Mancini og F. A. Schockweiler; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: R. Grass, den 14. marts 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Del Plato's appel afvises.*

2) *Del Plato betaler appelsagens omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 87 af 8. 4. 1995.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Fjerde Afdeling)

af 24. april 1996

i sag C-87/95 P, Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori (CNPAAP) mod Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(Annullationssøgsmål — forordning (EF) nr. 3604/93 om fastlæggelse af definitioner med henblik på gennemførelse af forbuddet mod privilegeret adgang til traktatens artikel 104 A — formaliteten — åbenbart, at appellen skal forkastes)

(96/C 180/34)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-87/95 P, Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori (CNPAAP) (advokater: Pietro Adonnino, Mario Sanino, Maurizio de Stefano og Alberto Colabianchi), angående appel af kendelse afsagt den 11. januar 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-116/94, Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori mod Rådet (Sml. II, s. 1), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af kendelsen — den anden part i appelsagen er Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: Rüdiger Bandilla og Antonio Lucidi) — har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray (refererende dommer); generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den 24. april 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) *Appellen forkastes.*

2) *Appellanten betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 159 af 24. 6. 1995.

DOMSTOLENS KENDELSE

af 25. marts 1996

i sag C-137/95 P, Vereniging van Samenwerkende Prijsregulende Organisaties in de Bouwnijverheid m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Appel — konkurrence — vedtagelser inden for sammenlutninger af virksomheder — vurdering af overtrædelsens grovhed — åbenbart, at appellen skal forkastes)

(96/C 180/35)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-137/95 P, Vereniging van Samenwerkende Prijsregulende Organisaties in de Bouwnijverheid m.fl. (advokater: L. H. van Lennep og E. H. Pijnacker Hordijk), angående appel af dom afsagt den 21. februar 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, SPO m.fl. mod Kommissionen (sag T-29/92, Sml. II, s. 289), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom — den anden part i appelsagen er Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: B. J. Drijber, bistået af advokat P. Glazener) — har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann (refererende dommer), H. Ragnemalm, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: R. Grass, den 25. marts 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) *Appellen forkastes.*

2) *Appellanterne betaler solidarisk sagens omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 189 af 22. 7. 1995.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Første Afdeling)

af 28. marts 1996

i sag C-270/95 P, Christina Kik mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Kongeriget Spanien⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker — sprog — annullationssøgsmål — fysiske og juridiske personer — retsakter som berører dem umiddelbart og individuelt — åbentbart ugrundet appel)

(96/C 180/36)

(Processprog: hollandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-270/95 P, Christina Kik, ved advokat Goosen L. Kooy, mod Rådet for Den Europæiske Union, ved Giorgio Maganza og Guus Houttuin, som befuldmægtigede, samt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved Pieter van Nuffel, som befuldmægtiget, støttet af Kongeriget Spanien, ved Alberto José Navarro González og Gloria Calvo Díaz, som befuldmægtigede, angående appel af kendelse afsagt den 19. juni 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) (sag T-107/94, Kik mod Rådet og Kommissionen, Sml. II, s. 1717), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af kendelsen, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edward, og dommerne P. Jann (refererende dommer) og L. Sevón; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 28. marts 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Appellanten bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets og Kommissionens omkostninger. Intervenienten bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 268 af 14. 10. 1995.

DOMSTOLENS KENDELSE

af 13. marts 1996

i sag C-326/95, Banco de fomento e Exterior SA mod Amâdio Maurício Martins Pechim m.fl.⁽¹⁾

(Præjudiciel anmodning — afvisning)

(96/C 180/37)

(Processprog: portugisisk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-326/95, Banco de fomento e Exterior SA mod Amâdio Maurício Martins Pechim, Maria da Luz Lima

Barros Raposo Pechim, Confecções Têxteis de Vouzela Ld.^a (CTV), angående en anmodning, som Tribunal Cível da Comarca de Lisboa i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 59, 90 og 92, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D.A.O. Edward, J.-P. Puissechet og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 13. marts 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Tribunal Cível da Comarca de Lisboa har forelagt Domstolen, afvises.

⁽¹⁾ EFT nr. C 333 af 9. 12. 1995.

DOMSTOLENS KENDELSE

af 20. marts 1996

i sag C-2/96: Straffesag mod Carlo Sunino og Giancarlo Data⁽¹⁾

(Fortolkning af traktatens artikel 48, 55, 59, 60, 66, 86 og 90)

(96/C 180/38)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-2/96 angående en anmodning, som Pretura circondariale di Ivrea, Strambino Afdeling (Italien), i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Carlo Sunino og Giancarlo Data at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 48, 55, 59, 60, 66, 86 og 90 i forhold til en national lovgivning, der forbyder private virksomheder at udøve virksomhed som formidler af arbejde på markedet for midlertidigt arbejde, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet og G. Hirsch, samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (refererende dommer), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: R. Grass, den 20. marts 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Pretura circondariale di Ivrea, Strambino Afdeling, har forelagt ved kendelse af 14. december 1995, afvises.

(¹) EFT nr. C 46 af 17. 2. 1996.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. marts 1996 af Finanzgericht Düsseldorf i sagen FRUKO — Handelsgesellschaft mbH mod Hauptzollamt Emmerich

(Sag C-120/96)

(96/C 180/39)

Ved kendelse afsagt den 26. marts 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 15. april 1996, har Finanzgericht Düsseldorf, Fjerde Afdeling, i sagen FRUKO — Handelsgesellschaft mbH mod Hauptzollamt Emmerich, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Af hvor høj intensitet skal et indgreb være, før det overhovedet kan antages, at der er tale om en uoprettelig skade i henhold til artikel 244, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2913/92 (¹)?
- 2) Hvornår foreligger der en skade i henhold til artikel 244, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2913/92?
- 3) Hvilken grad af sandsynlighed skal lægges til grund, for at der kan antages at være mulighed for en uoprettelig skade i henhold til artikel 244, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2913/92?
- 4) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares således, at allerede muligheden for, på grundlag af den anfægtede afgørelse, hvis gennemførelse ikke er udsat, at indgive en konkursbegæring — på grund af afgiftsskyldnerens økonomiske forhold med udsigt til, at begæringen tages til følge — frembyder en tilstrækkelig skadesintensitet, skal der da gives udsættelse med gennemførelsen, når der også kunne indgives konkursbegæring uden hensyntagen til toldmyndighedens afgørelse?

(¹) EFT 1992, nr. L 302, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. marts 1996 af Oberster Gerichtshof i sagen Stephen Austin Saldanha og MTS Securities Corporation mod HIROSS Holding Aktiengesellschaft

(Sag C-122/96)

(96/C 180/40)

Ved kendelse afsagt den 11. marts 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. april 1996, har Oberster

Gerichtshof i sagen Stephen Austin Saldanha og MTS Securities Corporation mod HIROSS Holding Aktiengesellschaft forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er der i en situation, hvor en britisk statsborger, der ligeledes er statsborger i Amerikas Forenede Stater, og som har sin bopæl dér (Florida), anlægger sag ved en østrigsk civilret mod et aktieselskab med hjemsted i Østrig med påstand om, at dette undlader at afhænde eller i øvrigt overdrage aktier i nærmere betegnede datterselskaber til selskabets italienske datterselskab eller til dets datterselskaber med hjemsted i Italien uden godkendelse på en generalforsamling med kvalificeret tre fjerdedele flertal, henholdsvis — subsidiært — med almindeligt flertal, og som ikke har bopæl eller formue i Østrig, tale om forskelsbehandling på grund af nationalitet i strid med EF-traktatens artikel 6, stk. 1, når den kompetente østrigske ret i første instans efter begæring fra det sagsøgte aktieselskab i henhold til § 57, stk. 1, i den østrigske Zivilprozeßordnung pålægger ham at stille sikkerhed for sagsomkostningerne med et bestemt beløb?

Sag anlagt den 17. april 1996 af Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-123/96)

(96/C 180/41)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. april 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Spanien ved Abogado del Estado Gloria Calvo Diaz og med valgt adresse i Luxembourg på Den Spanske Ambassade, 4-6, boulevard E. Servais.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Kommissionens direktiv 96/2/EF af 16. januar 1996 (¹) annulleres for så vidt angår følgende artikler:
 - artikel 1, stk. 3, for så vidt angår følgende tekstafsnit:
 - stk. 2 i artikel 3a, der indsættes i direktiv 90/388/EØF (²)
 - stk. 5 (sidste stykke) i artikel 3a, der indsættes i direktiv 90/388/EØF
 - artikel 3c, der indsættes i direktiv 90/388/EØF
 - artikel 3d, der indsættes i direktiv 90/388/EØF
 - artikel 2, for så vidt angår stk. 1 og 2, og
 - artikel 4.
- 2) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Manglende kompetence hos Kommissionen (se sag C-11/96, EFT nr. C 95 af 30. marts 1996, side 5).

Magtfordrejning: De nye artikler, der indsættes i direktiv 90/388/EØF ved direktiv 96/2/EF, medfører væsentlige ændringer af den eksisterende ordning, hvorved der hverken tages hensyn til kompetencefordelingen mellem fællesskabsinstitutionerne indbyrdes og i forhold til medlemsstaterne eller til den fremgangsmåde og den tidsplan, der er fastsat af Rådet for vedtagelsen af de bestemmelser, der er nødvendige for, at medlemsstaterne kan pålægges de forpligtelser, der følger af en situation med fuld liberalisering inden for sektoren for mobil- og personkommunikation.

(¹) EFT nr. L 20 af 26. 1. 1996, s. 59.

(²) EFT nr. L 192 af 24. 7. 1990, s. 10.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. marts 1996 af Her Majesty's Court of Session, Skotland, i sagen Marie Brizard og Roger International SA mod William Grant & Sons (International) Ltd m.fl.

(Sag C-126/96)

(96/C 180/42)

Ved kendelse afsagt den 29. marts 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. april 1996, har Her Majesty's Court of Session, Skotland, i sagen Marie Brizard og Roger International SA mod William Grant & Sons (International) Ltd m.fl. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Det indbyrdes forhold mellem artikel 38, stk. 1⁽¹⁾, og artikel 38, stk. 2

- 1) a) Skal artikel 38 i en situation, hvor domfældte kan beskyttes i tilstrækkeligt omfang, fortolkes således, at den ret, der behandler appel- eller genoptagelses-sagen i henhold til artikel 37, stk. 1, både har beføjelse til at udsætte sagen i henhold til artikel 38, stk. 1, og beføjelse til at gøre fuldbyrdelsen af en retsafgørelse betinget af, at der stilles en sikkerhed, som fastsættes af retten?
- b) Hvis spørgsmål 1) a) besvares bekræftende, skal da én af disse beføjelser foretrækkes frem for den anden?

Det indbyrdes forhold mellem artikel 38, stk. 1, og pålæg om sikkerhedsstillelse fra retten i domsstaten

- 2) Har den ret, der behandler appel- eller genoptagelses-sagen i henhold til artikel 37, stk. 1, beføjelse til at

udsætte sagen i medfør af artikel 38, stk. 1, når retten i domsstaten allerede har truffet bestemmelse om, at foreløbig fuldbyrdelse af retsafgørelsen i forhold til domfældte er betinget af, at der stilles en bestemt sikkerhed over for domfældte?

Det indbyrdes forhold mellem artikel 38, stk. 2, og pålæg om sikkerhedsstillelse fra retten i domsstaten

- 3) Har den ret, der behandler appel- eller genoptagelses-sagen i henhold til artikel 37, stk. 1, beføjelse til at tage stilling til, om den sikkerhed eller garanti, som allerede er stillet af domhaveren, er tilstrækkelig i forhold til afgørelsen truffet af retten i domsstaten, og hvis sikkerheden skulle være utilstrækkelig, at tage hensyn hertil ved afgørelsen af, om der skal træffes bestemmelse i medfør af artikel 38, stk. 2?
- 4) Har den ret, der behandler appel- eller genoptagelses-sagen i henhold til artikel 37, stk. 1, beføjelse til i medfør af artikel 38, stk. 2, at gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed eller garanti, der er større end den, som retten i domsstaten har truffet bestemmelse om, indtil den endelige afgørelse i appelsagen i domsstaten foreligger?

Tidspunktet for anvendelse af udsættelsesbeføjelsen i artikel 38, stk. 1

- 5) Kan beføjelsen til at udsætte sagen i medfør af artikel 38, stk. 1, kun udøves af den ret, der behandler appel- eller genoptagelses-sagen i henhold til artikel 37, stk. 1, når appellen eller begæringen om genoptagelse i medfør af artikel 37, stk. 1, forkastes (uanset om der kan iværksættes yderligere appel vedrørende retlige spørgsmål for den i artikel 37, stk. 2, nævnte ret), eller kan beføjelsen udøves af den i artikel 37, stk. 1, omhandlede ret, inden den træffer endelig afgørelse i realiteten i appel- eller genoptagelses-sagen?

Det indbyrdes forhold mellem artikel 38, stk. 1, og artikel 34

- 6) Kan den ret, der behandler appel- eller genoptagelses-sagen i henhold til artikel 37, stk. 1, ved afgørelsen af, om den skal anvende beføjelsen i artikel 38, stk. 1, tage hensyn til
 - i) de i artikel 27 og 28 nævnte forhold og kun disse
 - ii) forhold, der er opstået på grund af en væsentlig ændring af omstændighederne, siden der blev truffet afgørelse om adgang til foreløbig fuldbyrdelse
 - iii) forhold, som revisitus ikke kunne have været bekendt med, da der blev truffet afgørelse om adgang til foreløbig fuldbyrdelse
 - iv) forhold, som revisitus ikke var bekendt med, da der blev truffet afgørelse om adgang til foreløbig

fuldbyrdelse — uanset om rekvisitus med rimelighed burde have forudset dem — og som derfor ikke blev fremført for retten i domsstaten

- v) forhold, som de sagsøgte var bekendt med, men som de ikke havde lejlighed til at fremføre for retten i domsstaten?

Beføjelser i tilknytning til udsættelsesbeføjelsen i artikel 38, stk. 1

- 7) Har den ret, der behandler appel- eller genoptagelses-sagen i henhold til artikel 37, stk. 1, beføjelse til at gøre en afgørelse om udsættelse af fuldbyrdelsesproceduren betinget af, at domfældte stiller en sikkerhed eller en garanti, der er tilstrækkelig til at beskytte domhaverens interesser i tilfælde af, at domfældte ikke får medhold i appellen af dommen i domsstaten?

(¹) Konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (EFT 1972 nr. L 299, s. 32) som ændret ved Konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmark, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse (EFT 1978 nr. L 304, s. 1 og — som ændret — s. 77).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. februar 1996 af Tribunal Superior de Justicia de Murcia, Afdelingen for Sociale Sager, i sagen Francisco Hernández Vidal SA mod Prudencia Gómez Pérez, María Gómez Pérez og Contratas y Limpiezas SL

(Sag C-127/96)

(96/C 180/43)

Ved kendelse afsagt den 22. februar 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 22. april 1996, har Tribunal Superior de Justicia de Murcia, Afdelingen for Sociale Sager, i sagen Francisco Hernández Vidal SA mod Prudencia Gómez Pérez, María Gómez Pérez og Contratas y Limpiezas SL forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- a) Er et arbejde, der består i rengøringsydelser i lokaler tilhørende en virksomhed, hvis hovedproduktion ikke er rengøring — i nærværende sag fremstilling af tyggummi og bolcher — men som varigt har behov for denne sekundære aktivitet, en »del af en bedrift«?
- b) Endvidere spørges, om begrebet »overførsel ved aftale« kan omfatte opsigelsen af en forretningskontrakt vedrørende levering af rengøringsydelser, der, efter at kontrakten på grundlag af årlige forlængelser har varet tre år, sker ved udløbet af det tredje år i henhold til beslutning truffet af den virksomhed, der modtager ydelserne? I tilfælde af en bekræftende besvarelse spørges, hvorvidt dette svar kan afhænge af, om den

virksomhed, der modtager ydelserne, foretager rengøring ved hjælp af sine egne arbejdstagere eller ved hjælp af andre i henhold til en ny kontrakt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 29. marts 1996 af Belgiens Conseil d'État i sagen ASBL Inter-Environnement Wallonie mod regionen Vallonien

(Sag C-129/96)

(96/C 180/44)

Ved dom afsagt den 29. marts 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 23. april 1996, har Belgiens Conseil d'État i sagen ASBL Inter-Environnement Wallonie mod regionen Vallonien forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er EØF-traktatens artikel 5 og 189 til hinder for, at medlemsstaterne vedtager en bestemmelse, der er i strid med direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (¹), som ændret ved direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 (²), mens fristen for gennemførelse af direktivet løber?

Er de samme bestemmelser i traktaten til hinder for, at medlemsstaterne vedtager og sætter en bestemmelse i kraft, der angiver at være en gennemførelse af det nævnte direktiv, men hvis bestemmelser ser ud til at være i strid med bestemmelserne i dette direktiv?

- 2) Er et stof, der er omhandlet i bilag I til Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald, og som direkte eller indirekte er integreret i en industriel produktionsproces, affald som omhandlet i direktivets artikel 1, litra a)?

(¹) EFT nr. L 194, s. 39.

(²) EFT nr. L 78, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. februar 1996 af Supremo Tribunal Administrativo (Anden Afdeling — told- og skattesager) i sagen Fazenda Pública mod Solisnor-Estaleiros Navais SA

(Sag C-130/96)

(96/C 180/45)

Ved kendelse afsagt den 28. februar 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. april 1996, har Supremo Tribunal Administrativo (Anden Afdeling — told- og skattesager) i sagen Fazenda Pública mod Solisnor-Estaleiros Navais SA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal stempelafgiften anses for at være en omsætningsafgift i henhold til artikel 33 i de sjette direktiv (¹), for hvilken der

eventuelt er gjort en undtagelse i medfør af artikel 378 i tiltrædelsesakten⁽²⁾ eller en anden bestemmelse i fællesskabsretten?

(1) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1).

(2) Akten vedrørende Republikken Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber (EFT nr. L 302 af 15. 11. 1985).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 8. februar 1996 af Bundessozialgericht i sagen Carlos Mora Romero mod Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz

(Sag C-131/96)

(96/C 180/46)

Ved kendelse afsagt den 8. februar 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. april 1996, har Bundessozialgericht i sagen Carlos Mora Romero mod Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 6 samt artikel 48 og 51 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet⁽¹⁾ fortolkes således, at lovgiver i en medlemsstat hvad angår perioden for udbetaling af pension til børn, der har mistet én eller begge forældre, kan begrænse forlængelsen af denne periode udover det fyldte 25. år til kun at omfatte personer, hvis uddannelse er blevet forsinket på grund af opfyldelsen af deres værnepligt i henhold til den pågældende medlemsstats egen lovgivning?

(1) EFT 1968, nr. L 257, s. 2.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. april 1996 af Pretura di Roma i sagen Stinco Antonio mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Sag C-132/96)

(96/C 180/47)

Ved kendelse afsagt den 4. april 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. april 1996, har Pretura di Roma i sagen Stinco Antonio mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 46, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾ med henblik på at få klarlagt, om

INPS ved fastsættelsen af det italienske pro rata-beløb som beregningsgrundlag skal anvende den såkaldte potentielle eller teoretiske pension, slet og ret, eller om institutionen for at fastsætte nævnte beløb som beregningsgrundlag skal anvende den såkaldte potentielle eller teoretiske pension, sammen med mindstebeløbet.

1EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. april 1996 af Corte di Appello di Ancona i sagen Finanze dello Stato mod Foods Import Srl

(Sag C-133/96)

(96/C 180/48)

Ved kendelse afsagt den 11. april 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. april 1996, har Corte di Appello di Ancona i sagen Finanze dello Stato mod Foods Import Srl forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er den opregning, der er blevet indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29. december 1981⁽¹⁾, med gengivelsen i denne forordnings bilag 6 af toldtariffens kapitel 3 og angivelsen under pos. 03.02.A.1., torsk, og under pos. 03.02.A.2., filet af torsk, begge steder med tilføjelsen »Gadus morhua, Boreagadus saida, Gadus ogac«, hvilken opregning gentages i Rådets forordning (EØF) nr. 3383/83 af 4. november 1983⁽²⁾, udtømmende eller eksemplificerende, og er klipfisk (torsk), der går under den videnskabelige betegnelse »Molva Molva«, derfor omfattet, respektive ikke omfattet af denne opregning?
- 2) Er artikel 20 i Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29. december 1981 om suspension af satserne i toldtariffen alene anvendelig på de tre under spørgsmål 1 anførte underarter af torsk (Gadus morhua, Boreagadus saida, Gadus ogac), men ikke alle andre Molva-arter?
- 3) Under alle omstændigheder spørges det med bemærkning om, at Domstolen ved dom af 22. oktober 1987 i sagen 314/85 har fastslået, at den afgiftspligtige har krav på, at der ikke sker efteropkrævning af told, når alle tre i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1697/79⁽³⁾, opstillede betingelser er opfyldt, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at nævnte regel kan anvendes, eller hvilken adfærd hos kreditor eller debitor for afgiftskravet der i følge denne bestemmelse skal anses for afgørende for, at der består et krav på, at der ikke sker efteropkrævning.

(1) EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.

(2) Skal være forordning (EØF) nr. 3333/83 (EFT nr. L 313 af 14. 11. 1983, s. 1).

(3) EFT nr. L 197 af 3. 8. 1979, s. 1.

Sag anlagt den 24. april 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-134/96)

(96/C 180/49)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. april 1996 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved de juridiske konsulenter Antonio Caeiro og Miguel Díaz-Llanos La Roche, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 88/361/EØF⁽¹⁾ og, med virkning fra den 1. januar 1994, til EF-traktatens artikel 73 B og 73 D, idet fysisk udførsel af pesetas eller fremmed valuta i form af mønter, pengesedler og ihændehaverchecks på et beløb på over 5 mio. pta. er betinget af en administrativ tilladelse.
- 2) Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Da der i direktiv 88/361/EØF ikke er fastsat specifikke begrænsninger, må friheden til at foretage en kapitalbevægelse fortolkes videst muligt og ikke snævrast muligt. En sådan fortolkning følger af affattelsen af de indledende bemærkninger i nomenklaturen i bilag I til direktivet. Den underbygges også af ordlyden af den nye bestemmelse i EF-traktatens artikel 73 B, hvorefter alle restriktioner for kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande er forbudt. I artikel 73 D, stk. 1, litra b), præciseres det dog, at bestemmelserne i artikel 73 B ikke griber ind i medlemsstaternes ret at træffe de nødvendige foranstaltninger for at hindre overtrædelser af deres nationale ret og forskrifter, især på skatte- og afgiftsområdet og i forbindelse med tilsynet med finansielle institutioner, eller til af administrative eller statistiske hensyn at fastlægge procedure, for anvendelse af kapitalbevægelser, eller til at træffe foranstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed. Begrebet »nødvendig foranstaltning« skal opfylde den betingelse om proportionalitet, der gælder for enhver foranstaltning, som indebærer en undtagelse fra en frihed, der er anerkendt efter traktaten.

De spanske myndigheder har påberåbt sig hensynet til bekæmpelse af skattesvig, terrorisme og hvidvaskning af penge, der ofte er forbundet med handel med narkotika, dvs. problemer, som berører alle medlemsstaterne, og som reelt truer den offentlige orden i de pågældende stater. Når det først er fastslået, hvilket formål der lovligt kan forfølges, må det ved afgørelsen af, om kravet om en tilladelse er rimeligt, undersøges, om der kan anvendes andre kontrolordninger, hvorved der kan nås det samme mål med hensyn til forebyggelse af overtrædelser af national lovgivning, men som i mindre grad hindrer overførsler af kapital. Ifølge

Kommissionen kan en korrekt anvendt ordning med anmeldelser fuldt ud opfylde denne betingelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 178 af 8. 7. 1988, s. 5.

Sag anlagt den 24. april 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-135/96)

(96/C 180/50)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. april 1996 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Hendrik van Lier og Jean-François Pasquier, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten, idet det ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Kommissionens direktiv 91/659/EØF om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (asbest)⁽¹⁾.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I henhold til EF-traktatens artikel 189, stk. 3, som er bindende, skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at gennemføre direktiver, der er rettet til dem, inden udløbet af den frist, der er fastsat herfor. Fristen udløb den 1. januar 1993, uden at Kongeriget Belgien havde truffet de nødvendige foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 363 af 31. 12. 1991, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 23. februar 1996 af Tribunal de grande instance de Paris i sagen The Scotch Whisky Association mod La Martiniquaise LM, nu Compagnie Financière Européenne de Participation (COFEPP), Aktieselskabet Société Prisunic og selskabet Centrale d'Achats et de Services Alimentaires (CASAL)

(Sag C-136/96)

(96/C 180/51)

Ved dom afsagt den 23. februar 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 25. april 1996, har Tribunal de

grande instance de Paris i sagen The Scotch Whisky Association mod La Martiniquaise LM, nu Compagnie Financière Européenne de Participation (COFEPP), Aktieselskabet Société Prisunic og selskabet Centrale d'Achats et de Services Alimentaires (CASAL) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Kan artsbetegnelsen »whisky« i henhold til de fællesskabsretlige bestemmelser, jf. navnlig artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 af 29. maj 1989⁽¹⁾, lovligt indgå i salgsbetegnelsen for spiritus, der udelukkende består af whisky, som er fortyndet med vand, således at alkoholindholdet udtrykt i volumen er lavere end 40 %?

⁽¹⁾ EFT nr. L 160 af 12. 6. 1989, s. 1.

Sag anlagt den 24. april 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-137/96)

(96/C 180/52)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. april 1996 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Klaus-Dieter Borchardt, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse hos Carlos Gomez de la Cruz, fra samme tjeneste, Wagner-Centret C 254, Kirchberg, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og direktiv 91/414/EØF⁽¹⁾, idet den ikke rettidigt har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme nævnte direktiv.
- 2) Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsømsgrundene og væsentligste argumenter

Søgsømsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-135/96⁽²⁾. Fristen for at efterkomme direktivet udløb den 27. juli 1993.

⁽¹⁾ EFT 1991 nr. L 230, s. 1.

⁽²⁾ Side 23 i denne Tidende.

Sag anlagt den 25. april 1996 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-138/96)

(96/C 180/53)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. april 1996 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tys-

land af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Klaus-Dieter Borchardt, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse hos Carlos Gomez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret C 254, Kirchberg, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af EF-traktaten og direktiv 92/116/EØF⁽¹⁾, idet den ikke rettidigt har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.
- 2) Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsømsgrundene og væsentligste argumenter:

Søgsømsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-135/96⁽²⁾. Fristen for at efterkomme direktivet udløb den 1. januar 1994.

⁽¹⁾ EFT 1993 L 62, s. 1.

⁽²⁾ Se side 23 i denne Tidende.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. marts 1996 af Bundesfinanzhof i sagen Finanzamt Osnabrück-Land mod Bernhard Langhorst

(Sag C-141/96)

(96/C 180/54)

Ved kendelse afsagt den 14. marts 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. april 1996, har Bundesfinanzhof, Femte afdeling, i sagen Finanzamt Osnabrück-Land mod Bernhard Langhorst forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er der i artikel 22, stk. 3, litra c), i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter 77/388/EØF («direktiv 77/388/EØF»⁽¹⁾) hjemmel for, at en kreditnota i den i § 14, stk. 5, i Umsatzsteuergesetz 1980 anvendte betydning betragtes som en faktura eller et dokument, der tjener som faktura (artikel 21, stk. 1, litra c), i direktiv 77/388/EØF)?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Er der i artikel 21, stk. 1, litra c), i direktiv 77/388/EØF hjemmel for, at den, som tager imod en kreditnota med et højere afgiftsbeløb end det, der skyldes på grundlag af den afgiftspligtede transaktion, uden at gøre indsigelse mod det afgiftsbeløb, der er anført i kreditnotaen, betragtes som den, der anfører merværdiafgiften på en faktura eller et dokument, der tjener som faktura, og som denne merværdiafgift derfor påhviler?

3) Kan modtageren af en kreditnota under de i spørgsmål 2 anførte omstændigheder påberåbe sig artikel 21, stk. 1, litra c), i direktiv 77/388/EØF, såfremt der på grundlag af den merværdiafgift, der er anført i kreditnotaen, som skyldig afgift afkræves ham et beløb, der svarer til forskellen mellem den i notaen anførte afgift og den afgift, der skyldes på grundlag af de afgiftspligtige transaktioner?

(¹) EFT 1977 L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. marts 1996 af Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt München mod Wacker Werke GmbH & Co. KG

(Sag C-142/96)

(96/C 180/55)

Ved kendelse afsagt den 7. marts 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. april 1996, har Bundesfinanzhof, Syvende Afdeling, i sagen Hauptzollamt München mod Wacker GmbH & Co. KG forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 13, stk. 2, andet afsnit, andet alternativ, i Rådets forordning (EØF) nr. 2473/86 af 24. juli 1986 om proceduren for passiv forædling (EFT nr. L 212, s. 1) fortolkes således, at en fremgangsmåde til beregning af forædlingsomkostninger kun kan anses for rimelig, når værdien af de midlertidigt udførte varer, som fremkommer herved, omtrent svarer enten til den indkøbspris, som er erlagt af indehaveren af forædlingsbevillingen, eller til fremstillingsomkostningerne?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, kan beregningen af forædlingsomkostningerne foretages på grundlag af den indkøbspris, som forædleren har erlagt til indehaveren af forædlingsbevillingen for de leverede varer, inklusive tillæg, og gælder dette også i tilfælde af, at de gældende toldsats er unormale i den forstand, at satsen for den uforædlede vare er højere end satsen for forædlingsproduktet?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. marts 1996 af Bundesfinanzhof i sagen Leonhard Knubben Speditions GmbH mod Hauptzollamt Mannheim

(Sag C-143/96)

(96/C 180/56)

Ved kendelse afsagt den 7. marts 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. april 1996, har Bundesfinanzhof, Syvende Afdeling, i sagen Leonhard Knubben Speditions GmbH mod Hauptzollamt Mannheim forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Hvorledes skal underposition 0904 20 i den fælles toldtarif — den kombinerede nomenklatur 1989 og 1990 — fortolkes? Betegner det deri anvendte begreb »formalet« kun varer med en finhed som det tilsvarende knuste produkt, eller omfatter det tillige varer, snittet til stykker a 4-8 mm?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 25. april 1996 af Cour du travail de Bruxelles i sagen Office national des pensions mod M. Cirotti

(Sag C-144/96)

(96/C 180/57)

Ved dom afsagt den 25. april 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. maj 1996, har Cour du travail de Bruxelles i sagen Office national des pensions mod M. Cirotti forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 46 og 51 i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾ fortolkes således, at de finder anvendelse på sammenlægning af en invalidepension, der udredes i henhold til en medlemsstats lovgivning med en ydelse ved alderdom, som ved samlivsophævelse tildeles en ægtefælle i form af en del af den alderspension, som den anden ægtefælle som lønmodtager var berettiget til, og som fastsættes i henhold til en anden medlemsstats lovgivning? Indebærer en sådan anvendelse af nævnte bestemmelser, at en vandrende arbejdstager behandles gunstigere end en ikke-vandrende arbejdstager, når henses til, at artikel 3, stk. 1, i ovennævnte forordning kræver, at alle medlemsstaternes statsborgere behandles ens?

(¹) EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. april 1996 af Tribunale di Genova — Første Afdeling for Civilsager — i sagen ICAT Food Srl mod Amministrazione delle Finanze

(Sag C-155/96)

(96/C 180/58)

Ved kendelse afsagt den 11. april 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. maj 1996, har Tribunale di Genova — Første Afdeling for Civilsager — i sagen ICAT Food Srl mod Amministrazione delle Finanze forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af spørgsmål, der er identiske med spørgsmålene i de forenede sager C-47/95 m.fl.⁽¹⁾

(¹) EFT nr. C 119 af 13. 5. 1995, s. 5.

Appel iværksat den 7. maj 1996 af C. Williams til prøvelse af dom afsagt den 7. marts 1996 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-146/94, C. Williams mod Revisionsretten

(Sag C-156/96 P)

(96/C 180/59)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. maj 1996 iværksat appel af C. Williams ved advokat Eric Boigelot og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rheins, til prøvelse af dom afsagt den 7. marts 1996 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-146/94, C. Williams mod Revisionsretten.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- 1) Appellen antages til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold.
2. Følgelig
 - a) ophæves den indankede dom i sin helhed
 - b) påkender Domstolen selv sagen og ophæver i overensstemmelse med appellans oprindelige påstand afgørelsen af 24. januar 1994, som forkyndt ved stævningsmand samme dag, og annullerer om nødvendigt den stiltiende afgørelse af 23. januar 1994 om afvisning af den klage, appellanten indgav den 23. september 1993 i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2
 - c) tilpligtes Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber at betale omkostningerne i sagerne ved de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Tilsidesættelse af fællesskabsretten. Appellanten fastholder de anbringender og klagepunkter, som har gjort gældende for Retten i Første Instans⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 146 af 28. 5. 1994, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 25. april 1996 af Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg i sagen Raymond Kohll mod Union des caisses de maladie

(Sag C-158/96)

(96/C 180/60)

Ved dom afsagt den 25. april 1996, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. maj 1996, har Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg i sagen Raymond Kohll mod Union des caisses de maladie forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 59 og 60 i traktaten om oprettelse af EØF fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser, hvorefter der ved godtgørelse af betaling for ydelser, som er udført i en anden medlemsstat end den forsikredes bopælsmedlemsstat, stilles krav om tilladelse fra den forsikredes sociale sikringsorgan?
- 2) Skal dette spørgsmål besvares anderledes, såfremt bestemmelserne har til formål at opretholde almindelig adgang til en stabil læge- og hospitalstjeneste i et bestemt geografisk område?

Slettelse af sag C-327/93⁽¹⁾

(96/C 180/61)

Ved kendelse af 29. marts 1996 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-327/93 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice, Queen's Bench Division), The Queen mod Secretary of State for the National Heritage, ex parte: 1) Continental Television BVio, 2) Continental Television plc og 3) Mark Roy Garner, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 211 af 5. 8. 1993.

Slettelse af sag C-120/94⁽¹⁾

(96/C 180/62)

Ved kendelse af 19. marts 1996 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-120/94, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 174 af 25. 6. 1995.

Slettelse af sag C-145/94⁽¹⁾

(96/C 180/63)

Ved kendelse af 13. marts 1996 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-145/94 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Penal nº 2 de Lleida), straffesag mod José Antonio Alonso Rubio, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 202 af 23. 7. 1994.

Slettelse af sag C-294/94⁽¹⁾
(96/C 180/64)

Ved kendelse af 12. marts 1996 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-294/94 (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Central de lo Penal de la Audiencia Nacional), straffesag mod Luis Carlos Quintanilha, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 351 af 10. 12. 1994.

Slettelse af sag C-310/94⁽¹⁾
(96/C 180/65)

Ved kendelse af 16. januar 1996 har formanden for De Europæiske Fællesskabers Domstols Anden Afdeling besluttet, at sag C-310/94 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de commerce de Saintes), Garage Ardon SA, Bernard Martin — Garage Colin-Martin, Relais de Saintonge Sàrl og Bernard Menet Sàrl mod Garage Trabisco SA, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 380 af 31. 12. 1994.

Slettelse af sag C-20/95⁽¹⁾
(96/C 180/66)

Ved kendelse af 12. marts 1996 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-20/95 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Central de lo Penal de la Audiencia Nacional), straffesag mod Oscar Weg, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 74 af 25. 3. 1995.

Slettelse af sag C-33/95⁽¹⁾
(96/C 180/67)

Ved kendelse af 20. marts 1996 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-33/95 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance des Saint-Nazaire), SARL Polypièces mod Directeur des services fiscaux de Loire-Atlantique, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 74 af 25. 3. 1995.

Slettelse af sag C-230/95⁽¹⁾
(96/C 180/68)

Ved kendelse af 19. marts 1996 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-230/95, Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Parlamentet, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 208 af 12. 8. 1995.

Slettelse af sag C-256/95⁽¹⁾
(96/C 180/69)

Ved kendelse af 19. marts 1996 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-256/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 248 af 23. 9. 1995.

Slettelse af sag C-318/95⁽¹⁾
(96/C 180/70)

Ved kendelse af 14. marts 1996 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-318/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 333 af 9. 12. 1995.

Slettelse af sag C-374/95⁽¹⁾
(96/C 180/71)

Ved kendelse af 12. marts 1996 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-374/94 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Industrial Tribunal, Southampton), James Paul Barker mod Service Children's Schools, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 31 af 3. 2. 1996.

Slettelse af sag C-381/95⁽¹⁾
(96/C 180/72)

Ved kendelse af 27. marts 1996 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-381/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 31 af 3. 2. 1996.

RETEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 8. maj 1996

i sag T-19/95, Adia interim SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾*(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — vikarer — bud behæftet med regnefejl — begrundelse for afslag — ingen pligt for den ordregivende myndighed til at kontakte tilbudsgiveren)*

(96/C 180/73)

(Processprog: fransk)

I sag T-19/95, Adia interim SA, Bruxelles ved advokat Vincent Thiry, Liège, advokat Christian Jacobs, Bremen, og advokaterne Hans Joachim Priess og Klaus Heinemann, Köln, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Tom M. Gilliams, 47, Grand-Rue, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved de juridiske konsulenter Xénophon A. Yataganas og Hendrik van Lier, som befuldmægtigede, angående annullation af Kommissionens beslutning, som meddelt sagsøgeren den 5. december 1994, hvori der gives afslag på det bud, sagsøgeren havde afgivet på grundlag af udbud nr. 94/21/IX.C.1 vedrørende udlejning af vikarer, og annullation af Kommissionens beslutning, som meddelt sagsøgeren den 21. december 1994, om at give den omhandlede kontrakt til selskaberne Ecco, Gregg et Manpower, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og M. J. D. Cooke; justitssekretær B. Pastor, den 8. maj 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionen frifindes.*
- 2) *Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 87 af 8. 4. 1995.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 14. maj 1996

i sag T-82/95, Carmen Gómez de Enterría y Sanchez mod Europa-Parlamentet⁽¹⁾*(Tjenestemænd — fritagelse fra stillingen — vedtægtens artikel 50 — den pågældendes mulighed for at forsvare sine interesser)*

(96/C 180/74)

(Processprog: fransk)

I sag T-82/95, Carmen Gómez de Enterría y Sanchez, tidligere tjenestemand i Europa-Parlamentet, ved advokat

Eric Boigelot, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Gregorio Garzon Clariana og Manfred Peter) angående annullation af afgørelsen om med hjemmel i artikel 50 i vedtægten for tjenestemand i De Europæiske Fællesskaber at fritage sagsøgeren fra stillingen, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden C. P. Briët og dommerne B. Vesterdorf og A. Potocki; justitssekretær: H. Jung, den 14. maj 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Sagen afvises for så vidt angår påstanden om, at der gives Europa-Parlamentet pålæg.*
- 2) *Afgørelsen om at fritage sagsøgeren fra stillingen, som meddelt sagsøgeren ved formanden for Parlamentets skrivelser af 30. november 1994 og 19. december 1994, annulleres.*
- 3) *Parlamentet betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 137 af 3. 6. 1995.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 15. maj 1996

i sag T-326/94, Konstantinos Dimitriadis mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾*(Tjenestemænd — bedømmelsesrapport — godtgørelse)*

(96/C 180/75)

(Processprog: græsk)

I sag T-326/94, Konstantinos Dimitriadis, tjenestemand ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, tidligere tjenestemand ved Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber, Luxembourg, ved advokat Markos Papazissis, Thessaloniki, og med valgt adresse i Luxembourg hos sagsøgeren, 4a, boulevard G.-D. Charlotte, mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Jean-Marie Stenier, Christos Komninos og Paolo Giusta), angående påstande om annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport af 13. juli 1994 og om godtgørelse for ikke-økonomisk skade, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen, og dommerne R. García-Valde-

casas og J. Azizi; justitssekretær: H. Jung, den 15. maj 1996
afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Revisionsretten frifindes.*
- 2) *Hver part bærer sine omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 331 af 26. 11. 1994.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 21. maj 1996

i sag T-153/95, Raymond Kaps mod De Europæiske
Fællesskabers Domstol(¹)

*(Tjenestemænd — udvælgelsesprøve — udvælgelseskomité
— mundtlig prøve — udvælgelseskomitéens afgørelse om
ikke at optage vedkommende på reservelisten — begrundel-
sespligtens omfang — omfanget af den judicielle prø-
velse)*

(96/C 180/76)

(Processprog: fransk)

I sag T-153/95, Raymond Kaps, tjenestemand ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, Schiffange, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure, Véronique Leclercq og Ariane Tornel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener, mod De Europæiske Fællesskabers Domstol (befuldmægtiget: Timothy Millett), hvori der er nedlagt påstand om annullation af de afgørelser fra udvælgelseskomitéen ved den interne udvælgelsesprøve CJ 51/93, hvorefter de karakterer, som sagsøgeren fik tildelt for sin skriftlige og mundtlige prøve, udelukkede ham fra at blive optaget blandt de beståede på reservelisten, og om nødvendigt annullation af Domstolens afgørelse om ikke at optage sagsøgeren på reservelisten for udvælgelsesprøve CJ 51/93 samt klageudvalgets afgørelse af 15. maj 1995 om afvisning af sagsøgerens klage, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen, og dommerne R. García-Valdecasas og J. Azizi; justitssekretær: ekspeditionssekretær B. Pastor, den 21. maj 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Domstolen frifindes.*
- 2) *Hver part bærer sine egne omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 248 af 23. 9. 1995.

KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 29. marts 1996

i sag T-24/96 R, U mod Det Europæiske Center for
Udvikling af Erhvervsuddannelse

(96/C 180/77)

(Processprog: tysk)

I sag T-24/96 R, U, tjenestemand i Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse, Berlin, ved advokat Frank Montag, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-Rue, mod Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (befuldmægtiget: advokat Bertrand Wägenbaur), angående en begæring dels om udsættelse af gennemførelsen af sagsøgtets afgørelse om, at sagsøgeren skulle forrette tjeneste i Thessaloniki, og dels om midlertidig opretholdelse af sagsøgerens tjeneste i Kommissionens repræsentation i Berlin, har Rettens præsident den 29. marts 1996 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Den udsættelse af gennemførelsen, som er fastsat i kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. februar 1996, forlænges til den 12. april 1996, inklusive, indtil hvilken dato sagsøgerens tjenestested forbliver Berlin.*
- 2) *I øvrigt tages begæringen om foreløbige forholdsregler ikke til følge.*
- 3) *Afgørelse om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 22. marts 1996 af Eyckeler & Malt AG mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-42/96)

(96/C 180/78)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. marts 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Eyckeler & Malt AG, Hilden (Forbundsrepublikken Tyskland), ved advokaterne Dietrich Ehle og Volker Schiller, Köln, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Lucius, 6, Rue Michel Welter.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 20. december 1995 (Az REM 5/95) kendes ugyldig.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren — en virksomhed, der i mange år har indført førsteklases oksekød (High Quality Beef/Hilton-Beef) fra Argentina — anfægter Kommissionens afgørelse af 20. december 1995 (REM 5/95), som virksomheden har fået meddelelse om gennem Hauptzollamt Düsseldorf, og hvorved Kommissionen afviser at udbetale godtgørelse for importafgifter på 11 422 736,45 DM af »Hilton-Beef« med oprindelse i Argentina.

Sagsøgeren gør nærmere gældende, at Kommissionens afgørelse har forkert hjemmel. I stedet for artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1403/79 skulle afgørelsen have været støttet på artikel 239 i forordning (EØF) nr. 2913/92 (toldkodeksforordningen).

Afgørelsen beror på en væsentlig procedurefejl, da sagsøgeren, der har indsendt ansøgningen, i dette tilfælde ikke er blevet indrømmet umiddelbar ret til kontradiktion og forsvar i forbindelse med proceduren vedrørende godtgørelsen for Kommissionen (svarende til en kontradiktorisk fremgangsmåde).

Kommissionen har ved fortolkningen og anvendelsen af begrebet »omstændigheder« som omhandlet i artikel 239 i toldkodeksforordningen begået flere grove og åbenbare skønsmæssige fejl, for så vidt den overhovedet har udtalt sig om de i ansøgningen fremførte argumenter og har begrundet sin afgørelse om afslag. Kommissionen har således navnlig ikke eller ikke korrekt bedømt de grove pligtforsømmelser, de kompetente argentinske myndigheder/regeringen som garant for udstedelse af og kontrol med ægthedserklæringerne i Argentina har begået, såvel som Kommissionens egen grove pligtforsømmelse ved gennemførelsen og overvågningen af fællesskabstoldkontingenter i Fællesskabet. På grund af disse pligtforsømmelser var det allerede før 1991 muligt at forfalske ægthedserklæringerne. Sagsøgeren bør som importør ikke pålægges en risiko, som netop kunne finde sted på grund af pligtforsømmelser, og som virkningen er magtesløs over for.

Afgørelsen er i strid med princippet om proportionalitet, idet Kommissionen i henhold til en bemyndigelse fra Rådet har haft hjemmel til — for så vidt angår de mængder, der er indført på grundlag af forfalskede ægthedserklæringer — over for Argentina at foretage en nedsættelse af kontingenter for Hilton-Beef, men den har kun delvis gjort brug af denne mulighed. Proportionalitetsprincippet forbyder Kommissionen at bebyrde sagsøgeren i dens egenskab af importør i god tro med overdrevne importafgifter uden begrundelse og nødvendighed.

Sag anlagt den 26. marts 1996 af Oleifici Italiani SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-44/96)

(96/C 180/79)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. marts 1996 anlagt sag mod Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber af Oleifici Italiani SpA, Ostuni (BR), Italien, ved advokaterne Antonio Tizzano og Gian Michele Roberti, Napoli, og med valgt adresse i Bruxelles hos advokat Tizzano, Place du Grand Sablon 36.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse, som er indeholdt i skrivelse af 16. januar 1996 (nr. VI/003107) fra direktøren for Generaldirektoratet for Landbrug (GD VI) — direktorat G, Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) — M. Jacquot, annulleres i det omfang det afslås at yde erstatning til Oleifici Italiani for en del af det tab, som Kommissionen har forårsaget derved, at den har forsinket overtagelsen af visse partier olivenolie, som er blevet tildelt i medfør af forordning (EF) nr. 2494/94⁽¹⁾.
- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af ovennævnte adfærd, der må anses for retsstridig.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I forbindelse med licitationen over levering af olivenolie til befolkningerne i Georgien og Armenien, som blev bekendtgjort med forordning (EF) nr. 2494/94, tildelte Kommissionen sagsøgeren leveringen af tre af de partier olivenolie, som var omfattet af bekendtgørelsen. Efter tildelingen opfyldte sagsøgeren alle sine forpligtelser vedrørende den omhandlede levering. Imidlertid intrådte der i forbindelse med den efterfølgende overtagelse af varen en række forsinkelser på grund af Kommissionens utilstrækkelige tilrettelæggelse af lastningen og transporten. Med skrivelse af 22. maj 1995 krævede det sagsøgende firma erstatning for de tab det havde lidt (ventetid for lastvogne, udgifter til oplagring og forsikring, omkostninger til bankgaranti og tab som følge af manglende anvendelse af tilknyttede kredittilsagn) på et samlet beløb af 1 062 880 216 lire. Efter fremsættelsen af dette krav om skadeserstatning modtog sagsøgeren den 29. september 1995 tilsagn om et beløb på 444 908 307 lire. Med skrivelse af 16. januar 1996 fremsendte Kommis-

sionen en oversigt til sagsøgeren indeholdende en liste over de udgifter, som den havde accepteret at erstatte.

Det sagsøgende firma gør gældende, at tvisten mellem det og Kommissionen i det væsentlige drejer sig om skadeserstatning. Sagsøgeren gør således gældende, at forsinkelsen ved overtagelsen af olien ikke blot har forårsaget de tab, som Kommissionen konkret har anerkendt, men tillige yderligere og betydelige skader, som Kommissionen ulovligt har undladt at tage hensyn til. Navnlig har Kommissionen ikke anerkendt: a) udebleven fortjeneste, der skyldes, at sagsøgeren ikke har kunnet råde over de garantibeløb, som er stillet i Kommissionens favør, og som har været bundet i hele den periode, over hvilken den retstridige forsinkelse har strakt sig, b) renter og kurstab fra tidspunktet for indtræden af de tab, som sagsøgeren har lidt. Da sagsøgeren ikke har kunnet opnå en mindelig aftale med Kommissionen, anser sagsøgeren sig derfor nødsaget til at anlægge sag i henhold til EF-traktatens artikel 178 og artikel 215 med henblik på at opnå fuld genopretning for disse skader.

Sagsøgeren har ikke desto mindre anført, at Kommissionens afslag på at anerkende en del af de påståede tab blev konkretiseret i en afgørelse fra denne institution, som blev meddelt sagsøgeren med skrivelse af 16. januar 1996. Derfor har sagsøgeren fundet det fornødent tillige at anlægge et søgsmål i henhold til traktatens artikel 173 om (delvis) annullation af denne afgørelse. Sagsøgeren gør gældende, at afgrænsningen af den skade, som er blevet anerkendt, ikke er berettiget ud fra nogen gyldig objektiv begrundelse; Kommissionen har i denne sag således udøvet et åbenbart fejlskøn. Det følger heraf, at Kommissionen ved at afslå at anerkende en del af det tab, som sagsøgeren har lidt, har udøvet magtfordrejning, hvorved afgørelsens gyldighed ophæves.

(¹) EFT nr. L 265 af 15. 10. 1994.

Sag anlagt den 27. marts 1996 af Whirlpool Sweden AB og Whirlpool SMC Microwave Products Co., Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-46/96)

(96/C 180/80)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 27. marts 1996 anlagt sag mod Rådet for den Europæiske Union af Whirlpool Sweden AB og Whirlpool SMC Microwave Products Co., Ltd, ved Onno W. Brouwer og Pierre Larouche, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Loesch & Wolter, 11, rue Goethe.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 1 og 2 i Rådets forordning (EF) nr. 5/96 af 22. december 1995 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af mikrobølgeovne med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, Republikken Korea, Malaysia og Kongeriget Thailand annulleres, i det omfang denne forordning finder anvendelse på sagsøgerne
- den sagsøgte institution tilpligtes at afholde sagens omkostninger i medfør af artikel 7 i procesreglementet for Retten i Første Instans.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne, et svensk selskab og et selskab fra Hong Kong, der begge tilhører Whirlpool-koncernen, der er verdens førende producent og udbyder af større kvalitetshusholdningsapparatur, har anfægtet den forordning (EF) nr. 5/96, på følgende grundlag:

Tilsidesættelse af grundforordningen og antidumpingkodeksen. Sagsøgerne har i denne henseende gjort gældende, at der ikke kan konstateres nogen årsagssammenhæng mellem importen fra de berørte lande og en skade for Fællesskabets industri. Og såfremt en sådan årsagssammenhæng kunne konstateres, skulle Fællesskabets institutioner have gennemført en fordeling. Dette skete ikke, og Fællesskabets institutioner har dermed tilsidesat artikel 4, stk. 1, og artikel 13, stk. 3, i grundforordningen samt artikel 3.5 og I.1 i antidumpingkodeksen.

Fællesskabets myndigheder anvendte følgelig ikke, da de forsømte at gennemføre en passende undersøgelse, den retlige standard, der skal følges i forbindelse med afgørelsen af, om der er årsagssammenhæng. Whirlpools resultater skulle i alt fald have været taget i betragtning i forbindelse med opgørelsen af skaden.

Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter derved, at Fællesskabets institutioner tilsidesatte retten til forsvar og retten til at blive hørt under gennemførelsen af den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning.

Magtfordrejning. Fællesskabets institutioners undladelse af at anvende den dem tillagte kompetence rimeligt og upartisk under passende hensyntagen til parternes proceduremæssige rettigheder og fællesskabsrettens almindelige principper udgør magtfordrejning.

Tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 190 for så vidt som den upræcise, ufuldstændige og selvmodsigende begrundelse, som Fællesskabets institutioner har givet, gør det umuligt at få kendskab til den virkelige og fuldstændige begrundelse for deres vedtagelser.

Sag anlagt den 28. marts 1996 af Syndicat Départemental de Défense du Droit des Agriculteurs (SDDDA) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-47/96)

(96/C 180/81)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. marts 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Syndicat Départemental de Défense du Droit des Agriculteurs (SDDDA), Beaucaire (Frankrig), ved advokat Olivier Girard, Nîmes (Frankrig).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen har udvist passivitet, idet den ikke klart har taget stilling til spørgsmålet om anvendeligheden af direktiv 92/49/EØF og direktiv 92/96/EØF på baggrund af det monopol, der besiddes af den lovbestemte franske socialsikringsordning inden for »skadesforsikring« og »livsforsikring«.
- Kommissionen tilpligtes af afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har kritiseret Kommissionen for ikke at have taget stilling til den klage, sagsøgeren har indgivet over den franske stats tilsidesættelse af bestemmelserne i direktiv 92/49/EØF og direktiv 92/96/EØF. I disse to direktiver fastslås det principielt, at alle monopoler inden for skadesforsikring og livsforsikring skal ophæves, og at det skal være muligt for forsikringselskaber med hjemsted i Fællesskabet at dække enhver form for risiko.

Sagsøgeren gør gældende, at de franske myndigheder systematisk afviser at anvende de to direktiver, og at de franske myndigheder med henblik på at opretholde monopolstillingen for den lovbestemte ordning på området har fået vedtaget lov nr. 116/95 af 4. februar 1995 om visse sociale foranstaltninger, der i artikel 43 indeholder en bestemmelse om bøde- eller fængselsstraf for personer, der »tilskynder borgerne til at afslå . . . medlemskab af en socialsikringsinstitution«. Sagsøgeren udleder heraf, at Frankrig ønsker at opretholde monopolordningen uden ændringer.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen i anledning af sagsøgerens klage alene har udtalt, at de omhandlede direktiver ikke vedrører den lovbestemte socialsikringsordning, og under påskud af, at en præjudiciel sag verserer for Domstolen (sag C-238/94) har undladt at opfylde sin begrundelsespligt.

Sag anlagt den 29. marts 1996 af Acme Industry Co., Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-48/96)

(96/C 180/82)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. marts 1996 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union of Acme Industry Co., Ltd, ved advokat Jacques H. J. Bourgeois, advokatfirmaet Baker & McKenzie, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Loesch & Wolters, 11, rue Goethe.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Forordning (EF) nr. 5/96 annulleres, for så vidt som den berører Acme Industry Co., Ltd.
- Rådet tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er et erhvervsdrivende selskab, der for 65 %'s vedkommende ejes af det japanske holdingselskab Nisshin Industry Co. Ltd, og som kun giver sig af med virksomhed, der har forbindelse med produktion af mikrobølgeovne, har anfægtet Rådets forordning (EF) nr. 5/96 om indførelse af en endelig antidumpingtold på mikrobølgeovne med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, Republikken Korea, Malaysia og Kongeriget Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told.

Søgsmålet støttes på følgende grunde:

- Tilsidesættelse af forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlem af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (grundforordningen) derved, at Rådet og Kommissionen afslog at beregne den normale værdi på grundlag af det salg, eksportørerne havde haft i den samme forretningssektor i eksportlandet (Japan).
- Tilsidesættelse af det generelle forbud mod forskelsbehandling derved, at det var den koreanske eksportørs beløb af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger, der blev lagt til grund ved beregningen af den beregnede normale værdi af ACME-produkter, selv om nævnte eksportør har en væsensforskellig kommerciel struktur.
- Rådet skulle have anvendt begrænsningen ifølge artikel 2, stk. 6, i forordning (EF) nr. 3283/94 i forbindelse med fastlæggelsen af de overskudsbeløb, der skulle medtages ved beregningen af den beregnede normale værdi. Selv om det udtrykkeligt var bestemt i forordningen, at denne endnu ikke fandt anvendelse, er det i overensstemmelse med et almindeligt billighedsprincip at anvende en bestemmelse, som i teknisk forstand endnu ikke er trådt i kraft, hvis dette bebyrder den berørte privatperson mindre end anvendelsen af den ældre bestemmelse. Rådet skulle ellers have fortolket forordning (EØF) nr. 2423/88 ud fra artikel 2.2.2 i antidumpingkodeksen fra Uruguay-runden.

- Den anfægtede forordning mangler fyldestgørende begrundelse, idet Rådet ikke har taget hensyn til sagsøgerens argument på grundlag af den samarbejdende thailandske producents anmodning om, at den normale værdi for Thailand blev fastlagt på grundlag af det salg, som det med denne producent forbundne selskab havde på det japanske marked.
- Tilsidesættelse af grundforordningen, idet der er gennemført en sammenligning af den normale værdi og eksportprisen, der er i strid med artikel 2, stk. 9, litra a), nr. ii), i denne forordning.

Sag anlagt den 12. april 1996 af Primex Produkte Import-Export GmbH & Co. KG, Gebr. Kruse GmbH og Interporc Im- und Export GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-50/96)

(96/C 180/83)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. april 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Primex Produkte Import-Export GmbH & Co. KG, Gebr. Kruse GmbH og Interporc Im- und Export GmbH, alle Hamburg, ved advokat Georg M. Berrisch, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Guy Harles, advokatfirmaet Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Den til Forbundsrepublikken Tyskland rettede afgørelse, truffet af Kommissionen den 26. januar 1996, i sagerne REM 8/95, 11/95 og 12/95 (KOM(96)180 endelig udg.) annulleres, for så vidt den vedrører sagsøgerne.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har i den anfægtede afgørelse besluttet, at de af sagsøgerne indsendte og af Tyskland i henhold til artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 fremsendte ansøgninger om godtgørelse af importafgifter ikke skal imødekommes. Ansøgningerne drejer sig om indførsel af førsteklases oksekød af den såkaldte »Hiltonkvalitet« fra Argentina, for hvilket toldmyndighederne havde fået forelagt forfalskede ægthedserklæringer fra argentinske myndigheder.

Første anbringende:

Afgørelsen har forkert hjemmel. Den rigtige hjemmel er artikel 239 i toldkodeksen og ikke artikel 13 i godtgørelsesforordningen.

Andet anbringende:

Kommissionen har med urette antaget, at betingelserne for en godtgørelse af importafgifterne efter artikel 13 i godtgørelsesforordningen ikke er opfyldt.

Kommissionen har i forbindelse med kontrollen og overvågningen af indførslen af Hiltonkontingentet begået grove fejl, og disse fejl gjorde det netop muligt, at der over en periode på to år under fremlæggelse af forfalskede ægtheds-erklæringer kunne ske indførsel i det nu fastslåede omfang. Kommissionen har i den anfægtede afgørelse set bort fra sin egen fejlagtige adfærd og de deraf følgende retlige konsekvenser.

Tredje anbringende:

Kommissionen har tilsidesat væsentlige procedureforskrifter, da den ved mødet mellem medlemsstaternes eksperter den 4. december 1995 ikke gav Tysklands repræsentant lejlighed til mundtligt at tage stilling til spørgsmålet.

Fjerde anbringende:

Kommissionen har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar, fordi de ikke har haft adgang til umiddelbar kontradiktion. Kommissionen er forpligtet hertil, skønt procedureforskrifterne i forordningen om gennemførelse af toldkodeksen ikke indeholder en bestemmelse om sagsøgernes direkte deltagelse i proceduren for Kommissionen.

Femte anbringende:

Den anfægtede afgørelse er endelig i strid med EF-traktatens artikel 190, idet den er utilstrækkelig begrundet.

Sag anlagt den 12. april 1996 af Miwon Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-51/96)

(96/C 180/84)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. april 1996 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Miwon Co. Ltd ved advokat Jean-François Bellis, advokatfirmaet Van Bael og Bellis, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch og Wolter, 11, rue Goethe.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets forordning (EF) nr. 81/96 af 19. januar 1996 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af mononatriumglutamat med oprindelse i bl.a. Republikken Korea annulleres, for så vidt der herved er blevet truffet bestemmelse om en endelig antidumpingtold for sagsøgerens vedkommende og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på produkter eksporteret af sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er et aktieselskab efter lovgivningen i Republikken Korea, fremstiller en lang række fødevarerprodukter og kemiske produkter, herunder mononatriumglutamat, et produkt, der anvendes som smagsforstærker i fødevarerprodukter. Den 3. november 1995 har sagsøgeren anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1754/95 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af mononatriumglutamat med oprindelse i Indonesien, Republikken Korea, Taiwan og Thailand⁽¹⁾. Sagsøgeren anfægter under nærværende sag forordning (EF) nr. 81/96⁽²⁾ om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af mononatriumglutamat med oprindelse i Korea, Indonesien og Taiwan.

Sagsøgerens anbringender til støtte for, at den anfægtede forordning er retsstridig, kan sammenfattes således:

- 1) Rådet har foretaget en fejlagtig fastlæggelse af dumpingmargenen i sagsøgerens tilfælde, således at antidumpingtolden for selskabets vedkommende er fejlagtigt fastsat, idet Rådet har beregnet sagsøgerens eksportpris på grundlag af antidumpingforordningens artikel 2, stk. 8, litra b), og artikel 7, stk. 7, litra b), men udelukkende skulle have anvendt artikel 2, stk. 8, litra a).
- 2) Når Rådet har lagt til grund, at importen fra de lande, der var genstand for undersøgelsen, isoleret set fortsatte med at forvolde den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet en væsentlig skade, er dette udtryk for en grundlæggende selvmodsigelse.

⁽¹⁾ Sag T-208/95, EFT nr. C 351 af 30. 12. 1995, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. L 15 af 20. 1. 1996, s. 20.

Sag anlagt den 16. april 1996 af Sogecable SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-52/96)

(96/C 180/85)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 16. april 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Sogecable SA, Madrid, med advokaterne Santiago Martinez Lage og Rafael Allendesalazar Corcho, Madrid, og med valgt adresse i Luxembourg hos Aloyse May, 31, Grand-Rue.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Annullation af Kommissionens beslutning, som blev meddelt ved skrivelser af 6. og 7. februar 1996, hvor

førstnævnte skrivelse var stilet til sagsøgeren og sidstnævnte til Tribunal de Defensa de la Competencia de España, og som blev offentliggjort ved erklæring af 8. februar 1996 fra talsmanden for det kommissionsmedlem, der har ansvaret for konkurrencepolitikken, og hvori Kommissionen fastslog, at den sammenslutning, der opstod gennem en overtagelse i fællesskab af kontrollen med selskabet Cablevision SA, er en sammenslutning af fællesskabsdimension.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har anført, at Telefónica de España SA og dets datterselskab Telecartera SA på den ene side og Sociedad de gestión de cable SA og Sociedad de televisión Canal Plus SA (to selskaber, som med virkning fra januar 1996 udgør et enkelt selskab, med virkning fra marts 1996 betegnet Sogecable) på den anden side, den 26. juli 1995 indgik aftaler, som indebar, at Sociedad General de Cablevisión SA blev omdannet til et selskab, som var en del af en sammenslutning, og som skulle udbyde tv-tjenester og andre multimedietjenester, bortset fra telekommunikationsydelser, til lokale kabeloperatører. Da de nævnte aftaler indebar, at der herved opstod en økonomisk sammenslutning, undersøgte de underskrivende virksomheder, om sammenslutningen havde fællesskabsdimension som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning EØF nr. 4064/89. Efter at have foretaget en nærmere undersøgelse af de relevante omstændigheder nåede virksomhederne frem til, at sammenslutningen var af national dimension, og at den derfor ikke var omfattet af forordningens anvendelsesområde. Kommissionen fastslog imidlertid, at selskabet Cablevisión er en sammenslutning af fællesskabsdimension.

Den nævnte kommissionsbeslutning er genstand for nærværende sag, hvorunder det er gjort gældende, at artikel 5, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4064/89 er tilsidesat.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen i det væsentlige anlagt følgende ræsonnement: Sogecable kontrolleres af to af sine aktionærer i fællesskab, nemlig Prisa (Promotora de Informaciones SA) og Canal Plus Frankrig (Canal Plus, Société Anonyme); som følge heraf skal Sogecables omsætning i medfør af artikel 5, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4064/89 lægges sammen med omsætningen for Prisa og Canal Plus Frankrig; dette samlede beløb medfører, at der er tale om fællesskabsdimension.

Sagsøgeren har fastholdt, at det kun er Prisa, som i forhold til Sogecable befinder sig i en af de situationer, der er opregnet i forordningens artikel 5, stk. 4, nemlig i bestemmelsens sidste stykke (selskabet har ret til at varetage virksomhedens forretninger), men at dette ikke er tilfældet for Canal Plus Frankrig. I den konkrete sag er der sket det, at Kommissionen i betragtningerne til beslutningen forsøger at erstatte de klare, udtømmende og formelle kriterier i artikel 5, stk. 4, med de vagere, mindre præcise og materielle kriterier i artikel 3, stk. 3, som ikke skal lægges til grund ved afgørelsen af, om sammenslutningen er af fællesskabsdimension, men som kun sigter til at fastlægge, hvornår en

disposition må betegnes som en sammenslutning. Kommissionen har herved tilsidesat artikel 5, stk. 4, som er den eneste bestemmelse, der kan finde anvendelse i den konkrete sag.

Sagsøgeren har subsidiært anført, at selv om det antoges, at Prisa og Canal Plus Frankrig »i fællesskab kontrollerede« Sogecable, således som Kommissionen hævder, har sagsøgeren for det første påpeget, at Prisa og Canal Plus Frankrig ikke i fællesskab har nogen af de rettigheder og beføjelser, der er opregnet i artikel 5, stk. 4, litra b), og for det andet, at selv om de i fællesskab måtte have de rettigheder og beføjelser, der er opregnet i artikel 5, stk. 4, litra b), skal deres omsætning ikke lægges sammen med Sogecables omsætning, i medfør af artikel 5, stk. 4, litra c).

Sag anlagt den 16. april 1996 af Syndicat des Producteurs de viande bovine de la Coordination rurale, Syndicat des Producteurs de lait de la Coordination rurale og Philippe de Villiers mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-53/96)

(96/C 180/86)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 16. april 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Syndicat des Producteurs de viande bovine de la Coordination rurale og Syndicat des Producteurs de lait de la Coordination rurale, begge L'Isle Jourdain (Frankrig), og Philippe de Villiers, Les Aubretières (Frankrig), ved advokat Alexandre Varaut, Paris.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen er ansvarlig i henhold til artikel 178 og artikel 215, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, idet Kommissionen har undladt at træffe foranstaltninger med henblik på beskyttelse af den offentlige sundhed i forbindelse med forekomsten af bovin spongiform encephalopati («kogalskab»).
- Den Europæiske Union tilpligtes at betale Syndicat des Producteurs de viande bovine de la Coordination rurale, Syndicat des Producteurs de lait de la Coordination rurale og Philippe de Villiers en symbolsk godtgørelse på 1 ffr. som kompensation for den ikke-økonomiske skade, de har lidt.
- Der udpeges en syns- og skønsmand, som Retten finder egnet til at vurdere den skade, medlemmerne af Syndicat des Producteurs de viande bovine de la Coordination rurale og Syndicat des Producteurs de lait de la Coordination rurale har lidt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen ikke i overensstemmelse med den opgave, den har med hensyn til kontrol med handelen mellem medlemsstater, den offentlige sund-

hed og forbrugerbeskyttelse, har truffet egnede foranstaltninger med henblik på beskyttelse af den offentlige sundhed i forbindelse med forekomsten af bovin spongiform encephalopati («kogalskab», herefter »BSE«). Ifølge sagsøgerne må de foranstaltninger, Kommissionen har truffet siden 1988 med henblik på at undgå spredning af BSE og eventuelt Creutzfeldt-Jacobs-sygdommen anses for utilstrækkelige, når der henses til den embargo, som pludseligt blev vedtaget af Kommissionen den 26. marts 1996. Kommissionen har imidlertid stadig kun én oplysning om en potentiel risiko. Sagsøgerne anfører, at Kommissionen har pådraget sig ansvar, idet den har tilsidesat proportionalitetsprincippet og har vurderet de faktiske omstændigheder forkert, og den har dermed fremkaldt en risiko for den offentlige sundhed og for forbrugerne og en åbenbar indvirkning på handelen inden for Den Europæiske Union med kvæg.

Selv om det første tilfælde af kogalskab blev konstateret på en gård i Kent i Storbritannien i 1986, og selv om der har været mange, både fortrolige og offentliggjorte, videnskabelige og journalistiske artikler om risikoen for spredning af BSE og overførsel heraf til mennesker, har Kommissionen med henvisning til, at der ikke videnskabeligt er tilstrækkelig sikkerhed, ikke truffet den eneste rigtige foranstaltning, som burde være truffet på grund af risikoen for den offentlige sundhed, nemlig et totalt eksportforbud og eventuel slagtning af besætninger.

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at føre kontrol med handelen i Fællesskabet. Sagsøgerne har derfor — som enhver anden europæisk borger — lidt en ikke-økonomisk skade, i hvilken anledning de kræver godtgørelse. Visse af sagsøgerne gør endvidere gældende, at der foreligger økonomisk skade og tager forbehold om at opgøre erstatningskravets størrelse under sagens behandling.

Sag anlagt den 17. april 1996 af Oleifici Italiani SpA og F.lli Rubino Industrie Olearie SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-54/96)

(96/C 180/87)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. april 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Oleifici Italiani SpA, Ostuni (BR, Italien), og F.lli Rubino Industrie Olearie SpA, Bari (Italien), ved advokaterne Antonio Tizzano og Gian Michele Roberti, Napoli, og med valgt adresse i Bruxelles hos advokat Tizzano, Place du Grand Sablon 36.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse, som er indeholdt i skrivelse af 7. februar 1996 (nr. VI/000513) fra direktøren for

Generaldirektoratet for Landbrug (GD VI) — direktorat G, Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) — G. Legras, hvorved der indførtes et stop for alle betalinger, som var skyldige for oplagring af olivenolie i produktionsårene 1991/92 og 1992/93, annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det tab, som sagsøgerne har lidt som følge af ovennævnte adfærd, der må anses for retsstridig.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne har i nogle år været optaget i registret over oplagringsorganer hos AIMA (Azienda per gli interventi nel mercato agricolo; det italienske interventionsorgan for landbrugsmarkedet). I den egenskab medvirker de ved gennemførelsen af interventioner på markedet for olivenolie i henhold til fællesskabsforordningerne. I produktionsårene 1991/92 og 1992/93 indhentede de 16 653,566 tons jomfruolivenolie til oplagring. I forbindelse med overtagelsen gennemførte AIMA de i fællesskabsretten foreskrevne kontroller og analyser. Efter at have konstateret, at den overtagne olie var i fuld overensstemmelse med reglerne udbetalte AIMA som foreskrevet de tilsvarende beløb til ejerne af olien.

I november 1993 bestemte EUGFL under Kommissionens GD VI, at der skulle gennemføres en generel undersøgelse af den olie, for hvilken der i Italien var givet tilladelse til intervention. Som led i denne undersøgelse blev der gennemført en kontradiktorisk procedure til analyse af olien, og der blev sendt prøver til et spansk analyseinstitut. På grundlag af denne analyse kunne det fastslås, at værdierne for den undersøgte olie, bortset fra voks, fuldt ud stemte overens med de i fællesskabsretten fastsatte kriterier; i kraft af den afvigelse, som var konstateret for voks, fastslog laboratoriet ikke desto mindre, at der indgik olivenolie af presserester i den kontrollerede prøve. Under hensyntagen til de italienske myndigheders indsigelser og krav efterkom Kommissionen begæringen om at lade en yderligere analyse (appel) gennemføre ved et italiensk laboratorium; Kommissionens anmærkninger om formodede afvigelser ved den omhandlede olie medførte imidlertid, at oplagringsorganerne ikke kunne få udbetalt de summer, som de havde til gode.

Ved udgangen af marts 1995 indledte også den italienske anklagemyndighed en undersøgelse af den omhandlede olie, og traf tillige bestemmelse om beslaglæggelse af olien. I juni 1995 fremsendte den ene af sagsøgerne tre prøver med olivenolie fra de beslaglagte beholdere til et spansk laboratorium; i dette laboratoriums anden analyse anerkendes det, at i tilfælde, hvor alle andre værdier ligger inden for reglerne, udgør et voksindhold, som overstiger grænseværdien, ikke i sig selv et tegn på, at der indgår olivenolie af presserester (og

dermed på, at der foretaget ulovlige blandinger); dette skyldes derimod en helt naturlig kemisk proces, fordi olien ældes. Det spanske laboratorium var i fuld overensstemmelse med resultaterne af det syn og skøn, som den italienske anklagemyndighed havde foranstaltet.

På grundlag af resultaterne af disse sidste analytiske konstateringer anerkendte Kommissionen, at den pågældende olie kunne interventionsopkøbes (skrivelse af 2. oktober 1995 til AIMA fra direktøren ved GD VI, skrivelse af 23. november 1995 til AIMA fra GD VI's generaldirektør og skrivelse af 6. februar 1996 fra direktøren ved GD VI). Trods Kommissionens utvetydige stillingtagen anmodede GD VI's generaldirektør med skrivelse af 7. februar 1996 medlemsstaten om at foranledige, at et uafhængigt laboratorium gennemførte en fornyet analyse (revision) på grundlag af prøver, som befandt sig i EUGFL's besiddelse, om at informere parterne herom og om i mellemtiden at blokere alle sikkerhedsstillelser og/eller betalinger vedrørende den omhandlede olie. Sagsøgerne har anlagt nærværende sag på grund af denne adfærd.

Sagsøgerne gør gældende, at skrivelsen af 7. februar 1996 — i det omfang der herved indføres en egentligt spærring af betalinger og sikkerhedsstillelser med tilknytning til den omhandlede olie — udgør en tilbagekaldelse med tilbagevirkende kraft af en gyldig retsakt, der tillægger private rettigheder og fordele, hvilket i henhold til fast retspraksis må anses som stridende mod de generelle retlige principper, der anerkendes i Fællesskabets retsorden, herunder navnlig det grundlæggende princip om beskyttelse af velerhvervede rettigheder. Også selv om der ses bort fra denne tilsidesættelse bemærkes under alle omstændigheder, at de ovennævnte skrivelser fra Kommissionen af 2. oktober og 23. november 1995 udgør retsakter, som i hvert fald skaber en berettiget forventning hos sagsøgerne for så vidt angår deres olies forskriftsmæssighed og for så vidt angår udløsning af de relevante betalinger; Kommissionens efterfølgende, uforudsete og uberettigede kursændring forekommer derfor at være i klar modstrid med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, som — hvilket flere gange er blevet fastslået af fællesskabets retsinstanser — skal beskyttes. Sagsøgerne finder endvidere, at Kommissionen ved at have blokeret betalingerne har udøvet magtfordrejning og et åbenbart fejlskøn for så vidt angår væsentlige faktiske omstændigheder. Endelig fremhæver sagsøgerne, at Kommissionen ikke har overholdt proportionalitetsprincippet for så vidt som den med skrivelsen af 7. februar 1996 krævede, at ikke blot betalinger med tilknytning til de omtvistede partier af olie — dvs. partier, for hvilke der var konstateret et for højt indhold af voks — skulle blokeres, men tillige betalinger med tilknytning til partier af olie, for hvilke der ikke er fastslået nogen afvigelser for så vidt angår voks.

Sagsøgerne har ligeledes nedlagt påstand om erstatning i medfør af traktatens artikel 178 og 215 for de tab (faktisk lidt tab og udebleven fortjeneste), som er forårsaget af Kommissionens adfærd.

**Sag anlagt den 22. april 1996 af Alberto Maccaferri mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-56/96)

(96/C 180/88)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. april 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Alberto Maccaferri, Bologna (Italien), ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry Demasseure og Ariane Tornel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glese-ner.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen om ikke at udnævne sagsøgeren til den stilling, som var genstand for udvælgelse 62T/XXIII/93 med henblik på besættelse af en stilling som midlertidigt ansat i lønklasse A4/5 i Generaldirektorat XXIII »Erhvervspolitik, handel, turisme og erhvervsdrivende foreninger, Afdelingen for gennemførelse af administrative forenklinger i Fællesskabet«, annulleres.
- Afgørelsen om at overføre budgetkontoen for en stilling som midlertidigt ansat i lønklasse A4/5 fra Generaldirektorat XXIII til et andet generaldirektorat og om at erstatte den med budgetkontoen for en midlertidigt ansat i kategori B annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren anfægter Kommissionens afgørelse om ikke at have udnævnt ham til en stilling i lønklasse A5/A4 i Generaldirektorat XXIII, som var genstand for meddelelse om udvælgelse 62T/XXIII/93, på trods af, at han var blevet opført på listen over beståede ansøgere. Ved skrivelse fra direktøren for Direktorat B »Fællesskabsforanstaltninger til fordel for virksomhederne« blev generaldirektøren for Generaldirektorat XXIII anmodet om at »træffe hensigtsmæssige bestemmelser«, for at han kunne blive ansat hurtigst muligt. Denne anmodning er forblevet ubesvaret.

Sagsøgeren har henvist til, at han tiltrådte ved Kommissionen i 1993 som hjælpeansat, og han ved udløbet af sin kontrakt som hjælpeansat blev ansat af et privat selskab for at blive stillet til rådighed for Kommissionens Generaldirektorat XXIII for at udføre den beskæftigelse, som han udførte som hjælpeansat.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande anført følgende søgsmålsgrunde:

Tilsidesættelse af bestemmelserne om besættelse af ledige stillinger og begrundelsespligten. Det fremgår, at ansættelsesmyndighederne under den omtvistede procedure har udskiftet den budgetkonto, der er genstand for den pågæl-

dende ansættelsesprocedure, med en stilling som midlertidigt ansat i lønklasse B1 i et andet generaldirektorat, og at hverken sagsøgeren eller de øvrige beståede ansøgere er blevet underrettet om denne udskiftning eller om klare, præcise og fuldstændige grunde, som berettiger denne. Sagsøgeren har tilføjet, at da ansættelsesmyndigheden har afholdt den nævnte udvælgelsesprøve med henblik på at besætte en bestemt stilling i lønklasse A 5/A 4 i GD XXIII, er det i strid med bestemmelserne om besættelse af ledige stillinger, at den sagsøgte institution i dette tilfælde har fraveget den bestemmelse, som pålægger den at besætte den ved udnævnelse af en bestået ansøger, der er opført på den egnedsliste, som udvælgelseskomitéen har udarbejdet.

Magtfordrejning, idet det ifølge sagsøgeren fremgår, at den virkelige begrundelse for udskiftningen af de omtvistede stillinger er, at en på forhånd valgt ansøger er blevet ansat som midlertidigt ansat i lønklasse B1, mens hensynet til tjenestens interesse har nødsaget Kommissionen til at indgå en kontrakt om tjenesteydelse med en privat virksomhed, for at sagsøgeren kunne stilles til dens disposition.

Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Såvel sagsøgeren som de øvrige beståede ansøgere i udvælgelsesprøve 62T/XXIII/93 kunne med rette forvente, at den stilling, som udvælgelsesprøven angik, blev besat ved ansættelse af en af dem.

**Sag anlagt den 22. april 1996 af Livio Costantini mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-57/96)

(96/C 180/89)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. april 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Livio Costantini, der er fastansat videnskabelig-teknisk tjenestemand i Kommissionen og tjenstgørende ved Det Internationale Atomenergiegentur i Wien, ved advokat med møderet for Den Italienske Republiks Corte di Cassazione Giuseppe Marchesini, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10 rue Mathias Hardt.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afvisningen over for sagsøgeren af i det foreliggende tilfælde at udbetale bosættelsespenge og dagpenge annulleres.
- Det fastslås, at Kommissionen er forpligtet til at betale de beløb, der tilkommer sagsøgeren i henhold til artikel 5 og 10 i bilag VII til tjenestemandsvedtægten, eller de beløb, som måtte fremkomme som følge af en nyfastsættelse af hans vederlag i henhold til vedtægtens artikel 38.

- Beløbene forrentes med 8 % fra kravets fremsættelse, til betaling sker.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er fastansat videnskabelig-teknisk tjenestemand i Kommissionen ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra, gør gældende, at Kommissionens afvisning af at udbetale bosættelsespenge og dagpenge ved hans tilbagevenden fra en periode, hvor han gjorde tjeneste ved Det Internationale Atomenergiagentur i Wien, er ulovlig. Den anfægtede afgørelse bygger på den betragtning, at sagsøgeren ikke har haft særlige vanskeligheder med igen at falde til i sit oprindelige miljø og ikke har haft behov for at foretage en ny flytning, da han er flyttet ind i sin egen bolig i Italien.

Ifølge sagsøgeren henviser bestemmelserne i vedtægten om bosættelsespenge udelukkende til den objektive kendsgerning, at den pågældende har været nødsaget til at skifte bopæl for at overholde bestemmelserne i vedtægtens artikel 20. Sidstnævnte bestemmelse stiller nemlig ikke yderligere krav og tager ikke andre forhold i betragtning.

Vedtægtsbestemmelsernes rækkevidde er ganske vist blevet afklaret i retspraksis, men i forbindelse med faktiske omstændigheder, der har været karakteriseret ved, at lovens forudsætninger ikke har været opfyldt (den pågældende har ikke skiftet bolig eller har ikke taget familien med sig, er overflyttet efter ansøgning og i egen interesse etc.), eller at den pågældende ligefrem har handlet i strid med reglerne. Dette er der slet ikke tale om i den foreliggende sag, hvor sagsøgerens og hans families flytning til en anden stat, leje af en bolig i Østrig og hans uansøgte tilbagevenden til Italien er sket i overensstemmelse med reglerne.

Med hensyn til genindflytningen i boligen i Italien, har den medført, at sagsøgeren faktisk har lidt økonomiske afsavn, for så vidt som han — dels fordi det var givet, at han ville vende tilbage, dels fordi det på grund af lovgivningen er vanskeligt at få en bolig i Italien tilbage, når den først er udlejet — i hele den omhandlede periode har måttet bære de økonomiske byrder og afholde udgifterne ved at have to boliger.

For så vidt angår afvisningen af at udbetale dagpenge har sagsøgeren gjort gældende, at forudsætningen for udbetaling heraf er den samme som ovenfor, nemlig at tjenestemanden skifter bolig for at overholde forpligtelserne i vedtægtens artikel 20. Den eneste forskel mellem dagpenge og bosættelsespenge består i, at dagpengene udbetales indtil en »eventuel« flytning, eller i højst seks måneder. Forskellen vedrører derfor udelukkende det tidsmæssige aspekt.

Sag anlagt den 25. april 1996 af Jean-Louis Burban mod Europa-Parlamentet
(Sag T-59/96)
(96/C 180/90)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. april 1996 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Jean-Louis Burban, Paris, ved advokat Jean-Pierre Spitzer, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-Rue.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren 100 000 ECU i erstatning for økonomisk skade og 100 000 ECU for ikke-økonomisk skade.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er tjenestemand i lønklasse A 4 ved Europa-Parlamentet, har nedlagt påstand om erstatning af økonomisk og ikke-økonomisk skade, som han har lidt på grund af forsinkelsen med udfærdigelsen af hans bedømmelse for 1991-1992 og 1993-1994.

Efter sagsøgerens opfattelse har sagsøgte ikke alene tilsidesat princippet om, at der regelmæssigt og med visse intervaller skal udfærdiges en bedømmelse af tjenestemanden, men har også undladt at træffe foranstaltninger til at sætte noget andet i stedet, som ville kunne afhjælpe, at de ikke var udfærdiget på det tidspunkt, hvor der skete en sammenlignende undersøgelse af de tjenestemænd, der havde indgivet ansøgning.

Sagsøgeren har herved henvist til, at den eneste bedømmelse, nemlig bedømmelsen for 1989, som har dannet grundlag for ansættelsesmyndighedens behandling af alle sagsøgerens ansøgninger siden 1990, er omtvistelig. Den tidligere direktør for den sagsøgte institutions informationskontor i Frankrig misbrugte sin beføjelse til at vurdere ham, da han udfærdigede denne bedømmelse, med det formål, at ikke sagsøgeren, der i sin egenskab af vicedirektør var den naturlige efterfølger, men en personlig ven af ham uden for Europa-Parlamentet skulle blive hans efterfølger efter en ekstern udvælgelsesprøve.

Sag anlagt den 30. april 1996 af José Francisco Meoro Avilés mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(Sag T-61/96)
(96/C 180/91)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. april 1996 anlagt sag mod Kommissionen for De

Europæiske Fællesskaber af José Francisco Meoro Avilés, Alcantarilla (Murcia, Spanien), ved advokat D. Ramón Marés Salvador, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alain Lorang, 51, rue Albert 1er.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af meddelelserne om afholdelse af de almindelige udvælgelsesprøver EUR/LA/97 og EUR/LA/98 (96/C 62 A/01) om oprettelse af to reservelister med henblik på ansættelse af oversættere (LA 7/LA 6) og assisterende oversættere (LA 8), som blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 1. marts 1996.
- Kommissionen tilpligtes i henhold til artikel 176 i traktaten om oprettelse af De Europæiske Økonomiske Fællesskab at ændre »Vejledning for ansøgere, der ønsker at deltage i en interinstitutionel udvælgelsesprøve og Kommissionens almindelige udvælgelsesprøver«, som offentliggøres med regelmæssige mellemrum i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, samt ændre eventuelle andre af de offentliggjorte regler for adgang til stillinger ved De Europæiske Fællesskabers institutioner, således at eksamensbeviset som teknisk ingeniør (»Ingeniería Técnica«) udtrykkeligt nævnes såvel blandt de nationale uddannelsesbeviser, som er anført i bilaget til førnævnte vejledning fra Kommissionen om »eksempler på nationale uddannelsesbeviser der giver adgang til de almindelige udvælgelsesprøver«, som i det kapitel, der er indeholdt i denne vejledning, og som vedrører de spanske ansøgere, der ønsker at deltage i en udvælgelsesprøve for ansættelse i kategori A eller LA.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren anfører, at der i Spanien findes to typer af fuldstændige uddannelser på universitetsniveau, for hvilke der udstedes eksamensbevis, nemlig dels kandidatuddannelsen eller en hermed ligestillet uddannelse (ingeniører og arkitekter), der højst omfatter mellem 4¹/₂ og 6 års uddannelse, dels diplomuddannelsen eller en hermed ligestillet uddannelse (tekniske ingeniører og tekniske arkitekter), der højst omfatter ca. 3¹/₂ års uddannelse. Begge uddannelser er fuldstændige universitetsuddannelser, for hvilke der udstedes eksamensbevis. Begge uddannelser er officielt anerkendt af den spanske stat. Ifølge de meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver EUR/LA/97 og EUR/

LA/98, som anfægtes under sagen, kræves der mindst kandidateksamen for at få adgang til prøverne. Dette indebærer, at spanske tekniske ingeniører afskæres fra deltagelse i prøverne, hvorimod personer, som i andre EF-lande er i besiddelse af et tilsvarende eksamensbevis, såsom i Forbundsrepublikken Tyskland, Det Forenede Kongerige eller Danmark (henholdsvis »Fachhochschulabschluss«, »University Degree or equivalent«, og »Kandidateksamen«), kan deltage i de omhandlede udvælgelsesprøver for ansættelse i kategori A/LA.

Til støtte for sine påstande under sagen fremfører sagsøgeren følgende:

- De anfægtede meddelelser indebærer i det omfang, de vedrører spanske statsborgere, en misfortolkning og uberettiget begrænsning af bestemmelsen i tjenstemandsvedtægtens artikel 5 udelukkende med det formål at forskelsbehandle de tekniske ingeniører, som har erhvervet deres eksamensbevis i Spanien, hvorved disse forhindres i at deltage i udvælgelsesprøver for ansættelse i kategori A/LA og dermed i at opnå de hertil svarende stillinger. Hermed har Kommissionen gjort sig skyldig i en åbenbar procedurefordrejning samt begået magtfordrejning. Da meddelelserne strider mod vedtægtens artikel 5 og EF-traktatens artikel 7, er endvidere såvel retssikkerhedsprincippet som princippet om beskyttelse af den berettigede forventning tilsidesat samt retten til at opnå stillinger ved EF-institutionerne på de i vedtægten fastsatte betingelser.
- De anfægtede retsakter er tillige i strid med traktatens lighedsprincip allerede af den grund, at de indebærer en forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, som ikke er berettiget af nogen objektiv grund.
- Kommissionens handlemåde strider tillige mod direktiv 89/48/EØF om anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, som finder analog anvendelse på stillinger ved EF's institutioner.
- Kravet om, at spanske ansøgere skal have erhvervet »licenciatura« (»kandidateksamen«) for at få adgang til stillinger ved EF's institutioner, er hverken nødvendigt eller egnet til at opfylde formålet i vedtægtens artikel 5, som er at sikre EF-institutionerne ansættelse af personer med kundskaber på universitetsniveau. Der foreligger derfor en klar tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.